

AKTIV ISLAM

FØRSTE ISLAMISKE MAGASIN I DANMARK
MARTS 2024, ÅRGANG 65

Billede: unsplash.com

Hvad siger Koranen og Bibelens profetier om Palæstina og Israel?

Overrabbineren besøger Danmarks ældste moské

Aktiv Islam

FORMAND:
MUHAMMAD ZAKARIAH KHAN

CHEFREDAKTØR:
FALAH MALIK

ASSISTERENDE REDAKTION:
NAIMATULLAH BASHARAT
IMAD MALIK

DESIGN:
FALAH MALIK

HJEMMESIDER:
WWW.AKTIVISLAM.DK
WWW.FACEBOOK.COM/AKTIVISLAM/

ADRESSE:
NUSRAT DJAHAN MOSKÉEN
ERIKSMINDE ALLÉ 2
2650 HVIDOVRE

INDHOLD

4

Islams Ahmadiyya Menighed
om Israel og Palæstina
konflikten

7

Profetierne om jøderne og det
hellige land

44

"Mine retskafne tjenere vil sandelig arve landet"

76

En samtale om krig og
kærlighed med overrabbineren

88

En bøn til hele verden fra Gaza

95

Islam og Israel

Billede: Facade af Bait-ul-Futuh Moskéen i London, Vesteuropas største moské

ISLAMS AHMADIYYA MENIGHED OM ISRAEL OG PALÆSTINA KONFLIKTEN

PRESSEMEDDELELSE AF ISLAMS AHMADIYYA MENIGHEDS HOVEDKVARTER 10/11/2023

Følgende meddelelse er offentliggjort af hovedkvarteret for Islams Ahmadiyya Menighed på baggrund af vejledning fra menighedens verdensoverhoved, Hans Hellighed Hazrat Mirza Masroor Ahmad.

I løbet af de sidste par dage (på tidspunktet for pressemeddelelsen (red.)) er hundredvis af israelere og palæstinensere, inklusive kvinder, børn og ældre, blevet dræbt eller såret som følge af meningsløs vold og blod-

sudgydelser. Drab eller skade på uskyldige civile er en direkte krænkelse af islams hellige profets lære (fred og velsignelser være med ham), som lærte, at selv i en tilstand af krigsførelse, må ingen kvinde, barn eller ældre angribes eller skades på nogen måde. Heller ikke nogen religiøs leder eller sted for tilbedelse bør angribes.

Det ahmadiyya muslimske samfund sender sine dybeste sympatier og bønner til alle de efterladte eller påvirkede på nogen måde. Vores hjerter går ud til dem alle.

Vi beder og opfordrer til en øjeblikkelig ende på fjendtlighederne og til at fred skal råde, så der ikke går flere liv tabt. Til det er det nødvendigt, at kommunikationskanalerne mellem relevante parter og nationer forbliver åbne.

Indtil en våbenhvile indtræffer, skal det i enhver militær handling sikres, at civile ikke kommer til skade.

Desuden bør muslimske lande i regionen forenes i et forsøg på at skabe fred og sikre, at rettighederne for de uskyldige palæstinensiske folk, som ikke har nogen forbindelse

med ekstremister, beskyttes.

Vi opfordrer USA og andre indflydelsesrige nationer til at afholde sig fra enhver handling eller udtalelse, der yderligere kan opildne den ustabile situation. I stedet bør de, sammen med de relevante internationale organisationer, gøre alt for hurtigt at deeskalere konflikten og sikre fred så hurtigt som muligt.

Retfærdighed og lighed er af afgørende betydning for at opnå varig og bæredygtig fred. Derfor må alle stormagterne fokusere på at etablere langsigtet og bæredygtig fred baseret på principperne om fairness og sand retfærdighed

PROFETIERNE OM JØDERNE OG DET HELLIGE LAND

FORTOLKNING AF SURA BANI ISRAILS VERS 5-11 OG 105 AF HANS HELLIGHED MIRZA BASHIR-UDDIN MAHMOOD AHMAD (1888-1965),

2. KHALIFA FOR ISLAM AHMADIYYA MENIGHED I 1914-1965
OVERSAT FRA URDU TIL DANSK AF FALAH MALIK

I Mosebogen i Det Gamle Testamente står det skrevet, at Israels børn ville blive straffet to gange af Gud for hovmodighed og ufredstiftelse på jorden. Efter hver straf ville de dog blive tilgivet igen med en advarsel om straf, hvis de vendte tilbage til overtrædelse. Overtrædernes straf ville dermed være et resultat af Guds lov om årsag og effekt, for at modstride deres egen gode jødiske religionslære om fred. Forbryderne var dermed ikke gode sande jøder, men arrogante, ondskabsfulde og ufredelige personer, der ikke fulgte sand jødedom.

Billede: Priscilla Du Pres på Unsplash.com

Hans Hellighed Mirza Bashir-uddin Mahmood Ahmad (1888-1965) var både søn og 2. valgte arvefølger, dvs. Khalifa, af Den Lovede Messias og Imam Mahdi Mirza Ghulam Ahmad, grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed. Han var dermed leder af den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed i 1914-1965. Blandt

hans intellektuelle bedrifter er en omfattende mængde litteratur, som indbefatter både taler og skrevne bøger. Denne artikel er et uddrag af hans enestående og omfattende fortolkning af Koranen, Tafseer-e-Kabeer. Hans forklaring af arabiske ord er udeladt.

Billede: Hans Hellighed Mirza Bashir-uddin Mahmood Ahmad

Der står i Koranen:

"Og Vi havde forordnet for Israels børn i Bogen: I vil visselig stifte ufred på jorden to gange, og I vil visselig blive overmåde hovmodige" (17:5)

Muslimernes mulighed for at tage ved lære af jøderne

Allah har sagt, at 'jeres Profet (sa) er blevet kaldt ligesom Moses [note: "sa" er en forkortelse for *sallallahu 'alaihi wa sallam*, dvs. 'Guds fred og velsignelser være med ham'], og på grund af denne lighed vil han blive skænket Den Hellige Moské (i Jerusalem) og det omkringliggende område. Derfor bør I være opmærksomme på, at I ikke oplever det som Israels Børn oplevede bagefter, og det er, at de blev fortalt, at I vil blive ansvarlige for at skabe en ekstraordinær stor ufred på jorden to gange, og I vil være ekstraordinært ondskabsfulde, og som følge af det vil I blive tilintetgjort'. Selvom det ikke beskrives her, at de vil blive straffet, bliver det tydeligt i emnet i næste vers.

Bevis på to ting ifølge dette vers

Ifølge dette vers fremstår følgende to punkter: 1) I det nævnes ordene *qadhaina fil-kitabi* [dvs. "Vi havde forordnet i Bogen"], hvilket hentyder til Profeten Moses' bog. 2) I dette vers fortælles det, at det i denne bog på forhånd

var blevet profeteret, at Israels børn ville blive ramt af straf for deres oprørskhed to gange. Nye og gamle fortolkere af Koranen har lavet to fejl med hensyn til fortolkningen af dette vers.

1) At de har nævnt nogle af hændelserne om Israels børns destruktion, men de har ikke nævnt den profeti, som er nævnt i Koranen, med hvilken de ville have bekendtgjort Koranens sandhed.

2) De der har været opmærksomme på at nævne profetien, har ikke tænkt over, at det i dette vers er blevet nævnt, at profetien blev nævnt i Moses' (as) bog [note: "as" er en forkortelse for *'alaihi-salam*, som betyder 'fred være med ham']. Jeg har taget højde for begge forhold, og har nævnt profetier fra Moses bøger, og ligeledes har jeg samlet historiske hændelser og skrevet dem ned.

Med *'ala* menes *'ala* i betydningen ondskabsfuld handlen [det optræder i verset med ordene "I vil blive overmåde hovmodige"]. Dvs. 'I vil behandle folk ondskabsfuldt, begynde at undertrykke dem og blive hovmodige, og I vil handle med overtrædelse og ondskab'. Dette

er fordi *'ala fulanun* betyder *takabbara wa takabbara*, dvs. 'han var arrogant og hovmodig', og *'ala fulanun bis-saifi* betyder *dharabahu*, dvs. 'han slog ham med sværdet'.

Jødernes straf i Bibelen

Ved at nævne ordene *fil-kitabi* [dvs. i bogen] er det blevet sagt, at dette er nævnt i Moses' bog. Derfor findes denne reference også i Mosebog. I Femte Mosebog kapitel 28, vers 15 står der:

"Men hvis du ikke adlyder Herren din Gud og omhyggeligt følger alle hans befalinger og love, som jeg giver dig i dag, så skal alle disse forbandelser komme over dig og nå dig."

Herefter er de forbandelser blevet nævnt, som vil stige ned på dem på grund af deres ulydighed:

"Dine sønner og døtre bliver overgivet til et fremmed folk; du ser længselsfuldt efter dem hele tiden, men er magtesløs." (vers 32)

Så står der:

"Herren skal rejse et folk fra det fjerne imod dig; fra jordens ende kommer det, ligesom ør-

nen, der slår ned, et folk, hvis sprog du ikke forstår, et folk med hårde ansigter, som ikke tager hensyn til gamle og ikke viser barmhjertighed mod unge. Det skal æde frugten af dit kvæg og frugten af din jord, til du er tilintetgjort; det skal ikke levne dig noget korn, vin eller olie, ej heller dine oksers afkom eller dine fårs tillæg, til det har fået dig udryddet. Det skal belejre dig i alle dine byer, indtil dine høje, stejle mure, som du satte din lid til, er faldet i hele dit land. Ja, det skal belejre dig i alle dine byer overalt i det land, Herren din Gud har givet dig, så du æder frugten af dine moderliv, kødet af dine sønner og døtre, som Herren din Gud har givet dig, i den nød og trængsel, din fjende forvolder dig. Den sarteste og mest forvænte mand hos dig skal se skævt til sin bror og til sin kone, som han favner, og til de børn, han har tilbage; han giver dem ikke af det kød, han selv æder, kødet af sine børn, det eneste, han har tilbage i den nød og trængsel, din fjende forvolder dig i alle dine byer. Den sarteste og mest forvænte kvinde, som end ikke har prøvet at støtte med sin fod på jorden, fordi hun er så forvænt og sart, skal se skævt til sin mand, som hun favner,

og til sin søn og sin datter." (Vers 49-56)

Så står der:

"Som Herren før glædede sig over jer og ville jer det godt og gjorde jer talrige, sådan skal Herren nu glæde sig over at udrydde jer og tilintetgøre jer, og I vil blive rykket op af den jord, som du skal ind og tage i besiddelse. Herren skal sprede jer blandt alle folkene over hele jorden, og dér skal du dyrke andre guder, som hverken du eller dine fædre har kendt, guder af træ og sten." (Vers 63 og 64)

I disse vers har Den Ophøjede Gud advaret Israels børn gennem Profeten Moses (as) om, at hvis de bryder Guds befalinger, så vil der komme en tid hvor et fremmed folk vil komme langvejs fra og angribe dem og belejre dem. Under belejringen vil der opstå hungersnød og epidemier. Til sidst vil bymurene blive brudt, kongen vil blive taget som fange og ført bort, og folket vil blive landsforvist og sendt til fjerne områder. Denne profeti er knyttet til den første af de to episoder af ufredstiftelse nævnt i Den Hellige Koran.

Når der står *qadhaina ila bani israeela* [Dvs. "Vi havde forordnet for Israels børn"], så betyder

det, at 'Vi gennem en åbenbaring på forhånd havde advaret Israels børn angående denne kommende prøvelse, men hvor sørgeligt at de alligevel ikke blev varsomme.'

To formål med at advare et menneske

Formålet med at fortælle noget på forhånd er netop at advare, og der er to formål med at advare: 1) At mennesket gør et forsøg og reddes derved, 2) at beviserne mod det fuldføres, når det ikke beskytter sig.

Den Hellige Profet (sa) advarede sit folk

Også Den Hellige Profet Muhammed (sa) har sagt om sit folk *latattabi'unna sunana man kana qablakum*, dvs., at "I vil handle som folkene før jer" (Kilde: *Bukhari, Kitab i'tisam bil-kitab was-sunnatu, baba qaulan-nabiy "latattabi'unna sunana man kana qablakum"*). Og i nogle hadither står der, at I vil følge i jødernes og de kristnes fodspor. Men hvor sørgeligt, at på trods af at blive advaret på forhånd, reddede heller ikke muslimerne dem selv fra straffen.

Næste vers i Koranen siger:

"Og da så (opfyldelsen af) den første af de to profetier kom, sendte Vi mod jer nogle af Vore tjenere, stærke krigsfolk, og de trængte ind i husene (hos jer). Det var en profeti, der måtte opfyldes." (17:6)

Nu fortæller Gud hvordan denne profeti vil blive opfyldt. Han fortæller, at da opfyldelsen af den første profeti kom, da lod Vi sådanne folk dominere jer, som var meget krigeriske. De kom, brød ind i jeres hjem og tilintetgjorde jer. Så står der *Wa kana wa'dam-maf'oola*, dvs. 'dette var et løfte, der var bundet til at blive opfyldt'; eller det kan betyde, at 'Vores løfte er gået i opfyldelse.'

Verset nævner to straffe over jøderne

De to straffe der er nævnt i dette vers nævnes i et andet vers af Den Hellige Koran i følgende ord:

"De, som var vantro blandt Israels børn, blev forbandet af Davids mund og af Jesu, Marias søns mund." (Al-Maidah: 79)

I dette vers får vi at vide, at et af straffene kom efter Profeten David (as), og at den anden af straffene kom efter Profeten Jesus (as).

Bibelen om jødernes første straf

Om tilstanden ved den første straf får vi at vide i Bibelen, at jøderne efter Profeten Moses (as) var blevet magtfulde; så meget, at der under Profeten David blev grundlagt en meget stærk regering, som også efter ham forblev i et stykke tid, men som blev svækket lige så stille derefter. I dens sidste tid besejrede det assyriske folk fra det nordlige Babylonien dem. Dette folk regerede Nineve. De slavegjorde jøderne. Derefter var der en egyptisk prins kaldet Neco. Han besejrede assyrerne, og jøderne blev slaver for egypterne i stedet for Nineves folk. Nær 600 år før Kristi fødsel og ca. 400 år efter Profeten David, åbenbarede Allah Den Ophøjede igen deres synder for dem gennem Profeten Jeremias: Allah advarede dem igen vedrørende deres svagheder, og sagde, at 'hvis I selv nu angrer jeres synder, så vil profetien om jeres landsforvisning blive annulleret'. Men de stoppede

ikke med deres synd (Jeremias' Bog kapitel 7).

I sidste ende tvang Allah Den Ophøjede babylonierne over dem, for at straffe dem. Denne hændelse står nævnt i 2. Kongebog kapitel 25 vers 1 på følgende vis:

"babylonerkongen Nebukadnesar gik med hele sin hær mod Jerusalem og belejrede den."

Denne belejring varede i meget lang tid. På dette tidspunkt var Sidkijas konge af Jerusalem. Da belejringen blev lang, blev der for lidt korn i byen. Der står, at da "faldt byen" (vers 4), dvs. den babyloniske hær brød bymuren. Til sidst flygtede folk ved at åbne en port i den ene side. Sidkijas flygtede også, men blev fanget. Hans øjne blev stukket ud, og før de blev stukket ud, blev hans to sønner dræbt foran ham. Herefter puttede de ham i fodlænker og tog ham til Babylonien (vers 4-7). Herefter sendte kongen af Babylonien sin officer Nebuzar'adan til Jerusalem:

"Han stak ild på Herrens tempel og på kongens palads, og alle huse i Jerusalem, også dem, der tilhørte rigmændene, brændte han

ned. Murene rundt om Jerusalem blev revet ned af kaldæernes hær, som chefen for livvagten havde med sig. Chefen for livvagten, Nebuzar'adan, førte dem, der var tilbage i byen, og overløberne, som var gået over til babylonerkongen, og resten af folket i eksil." (vers 9-11)

Fra Profeten Nehemias' bog får vi at vide, at en central årsag til denne ødelæggelse var, at de vanærede sabbatten. Der står:

"Så gik jeg i rette med Judas fornemme og sagde til dem: 'Hvad er det for en skændig handling, I begår! I vanhelliger jo sabbatsdagen! Var det ikke sådan, jeres fædre gjorde, så vor Gud bragte hele denne store ulykke over os og over denne by? Og I forøger vreden mod Israel ved at vanhellige sabbatten!'" (Kapitel 13, vers 17-18)

Ligeledes advarede også Profeten Ezekiel jøderne. I det han nævnte en masse af deres synder, nævnte han også følgende synd for dem: "Du ringeagter mine hellige og vanhelliger mine sabbatter." (Kapitel 22, vers 8).

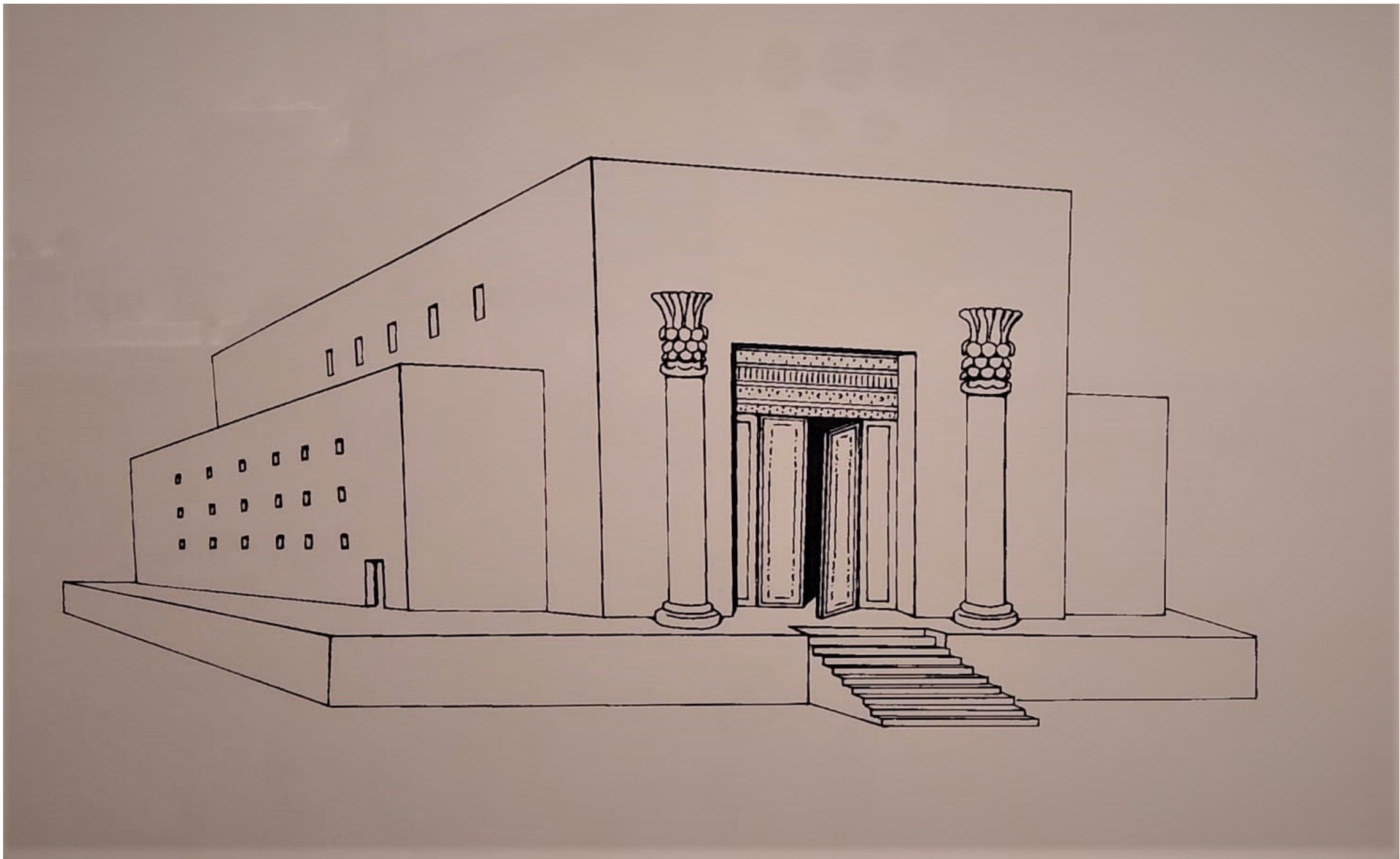
Ligeledes står der i kapitel 23 vers 38:

"Endog det gør de mod mig. På denne dag

gør de min helligdom uren, og de vanhelliger mine sabbatter."

Jeg har her refereret til vanære af sabbatten, fordi der før kun blev nævnt en hård straf, men i virkeligheden blev der refereret til versene i Sura An-Nahl: *Innama ju'ilas-sabtu 'alalla-zeen-akhtalfoo feehi* (An-Nahl: 125), dvs. 'sabbattens straf blev nedsendt over dem, der, ved at være uenige med den guddommelige åbenbaring, skadede religionen.' I dette vers er der et storslået bevis på Den Hellige Korans emners kronologiske skønhed. Det er, at i Sura An-Nahl, som blev åbenbaret bagefter, er sabbatten nævnt. Sura Bani Israil er åbenbaret før den, men dens emner reflekterer Sura An-Nahl på en måde, så det virker som om, at Sura An-Nahl kom først og Sura Isra' (dvs. Sura Bani Israil) kom bagefter. I den er spørgsmålene i Sura An-Nahl blevet besvaret og fuldkomment gjort. Fra historien får vi at vide, at årsagen til belejringen af Jerusalem var følgende. Da jøderne blev svage erobrede babylonierne Palæstina og gjorde dem til sine undersåtter. Men derefter tilintetgjorde en ægyptisk konge kaldet Farao Neco den assyriske regering, og Palæstina gik fra den assyriske regering

til den ægyptiske regering. Faraon af Ægypten gjorde Josias' søn af Eliakim til landets konge (hans navn blev senere ændret til Jehoiakim). Men efter at have set den assyriske regerings ødelæggelse, sendte deres nabo, kongen af Kaldea, sin søn Nebukadnesar for at kæmpe mod Neco. Nebukadnesar erobrede Ægypten, og Palæstina kom under babylonierne. Men den palæstinensiske konge Jehoiakim forblev hengiven til Ægypten. Derfor angreb Nebukadnesar Jerusalem, men Jehoiakim døde før hans hær nåede Jerusalem (Dette angreb blev udført af Nebukadnesars general i 587 f.Kr.). Hans søn Jehoiakin søgte tilgivelse efter ikke at kunne yde modstand. Han blev kaldt til Babylonien, og Sidkijas blev gjort til konge af Palæstina (Sidkijas var bror til Jehoiakim, og hans egentlige navn var Mattanias). Men også han tog side med Ægyptens konge Hophra. Derfor belejrede babylonierne i år 588 f.Kr. hovedstaden til Palæstina. Det endte med, at byens mur blev brudt i år 586 f.Kr. Sidkijas flygtede, men blev arresteret og bragt til Babylonien på kongens befaling. Babylonierne brændte jødernes hellige steder, væltede deres mur og ødelagde byen.

Billede: En tegning af Salomons Tempel, også kaldet 1. Tempel, baseret på Bibelens beskrivelser (Kilde: Israel Museum). Det blev ødelagt af babylonierne i ca. 587-586 f.v.t. (Britannica).

Billede: En mønt der afbilder Nebukadnesar II, der tilintetgjorde Jerusalem første gang (Kilde: Anton Nyström, Allmän kulturhistoria eller det mänskliga lifvet i dess utveckling, bd 2 (1901))

Så står der i Koranen:

"Derpå gav Vi jer igen overhånd over dem, og Vi styrkede jer med rigdom og børn og gjorde jer større i antal" (17:7)

Dvs., at 'efter denne straf reddede Den Ophøjede Gud jer og gav jer styrke.' Det skete sådan, at kongen af Medien og Persien erobrede Babylon efter denne straf, og Israels børn sluttede sig til ham baseret på en instruks fra deres profet, og dermed reddede han dem fra fangenskab. Detaljerne af dette er allerede blevet nævnt under Sura Al-Baqarah i forbindelse med episoden om Profeten Salomon (as).

Bibelen om jødernes befrielse efter deres første straf

Angående denne episode havde Profeten Moses (as) profeteret i følgende ord:

“Når alt dette kommer over dig, velsignelsen og forbandelsen, som jeg stiller dig over for, og du lægger dig det på sinde i et hvilket som helst af de folk, Herren din Gud fordriver dig til, og du vender om til Herren din Gud og adlyder ham af hele dit hjerte og af hele din sjæl,

ganske som jeg i dag befaler dig, både du og dine sønner, da vil Herren din Gud vende din skæbne og forbarme sig over dig; og Herren din Gud vil igen samle dig fra alle de folk, som han har spredt dig til. Om så dine fordrevne befinder sig ved himlens yderste grænse, vil Herren din Gud samle dig og hente dig hjem derfra. Herren din Gud vil føre dig ind i det land, som dine fædre fik i eje, og det skal du tage i besiddelse; han vil gøre dig lykkeligere og talrigere end dine fædre.” (Femte Mosebog kap. 30, vers 1-5)

I disse vers får vi at vide, at Profeten Moses (as) forudsagde Israels børns frigørelse efter deres første straf; det er netop det disse vers indikerer. Detaljerne for denne frigørelse er følgende. I år 445 f.Kr. gav kongen af Medien og Persien, som havde erobret Babylon, Israels børn lov til at tage tilbage til Jerusalem, fordi de havde hjulpet ham. En af jødernes profeter ved navn Nehemias blev sendt for at stå for bosættelsen, så de igen kunne bosætte sig i Jerusalem og de jødiske steder. Den nævnte konge hed Kyros, og på engelsk kaldes han Cyrus. Ikke kun lod han dem vende tilbage til deres hjemland, men også det gods, som

Nebukadnesar tog fra dem, gav han dem tilbage (Ezras Bog kap. 1, vers 2,3,7 og 8), (Denne Ezra er selvsamme Uzair, om hvem der står i Den Hellige Koran, at jøderne kaldte ham Guds søn).

Så står der i Koranen:

"Hvis I (nu) handler smukt, handler I smukt mod jer selv, men hvis I handler ondt, så er det mod jer selv. Da så (opfyldelsen af) den anden profeti kom, (sendte Vi atter nogle af Vore tjenere imod jer) for at bedække jeres ansigter med sorg [eller: for at handle ondt mod jeres anførere] og for at de kunne trænge ind i Templet, ligesom de var trængt ind i det første gang, og for at de kunne ødelægge i bund og grund, hvad de havde erobret." (17:8)

Jødernes anden ufred og dens straf

I dette vers er vi blevet fortalt om jødernes anden ufredstiftelse og dens straf. Deres ufred var at såre Profeten Jesus (as), og dens straf var, at de blev tilintetgjort af romerne. Denne hændelse skete 70 år efter korsfæstelsen. Dermed fandt den sted i Jesu liv, siden vi fra haditherne får at vide, at han blev 120 år gam-

mel; og han blev korsfæstet i en alder af 33 år (Qamoosul-Kitab, under ordene: *Ehd-namah ka tawarikhi Khakah*)

Detaljerne for denne straf er, at der var en romersk general ved navn Vespasian, som den romerske kejser havde udpeget til at straffe jøderne for deres overtrædelser. Da han var i gang med dette, så han en vision, som han tydede til at betyde, at han måtte tage tilbage til Rom, siden der derfra kom meddelelser om oprør. Da han kom tilbage, opstod der sådanne forhold, at han blev udnævnt som konge. Han udnævnte sin søn Titus som den ledende officer for ekspeditionen til Palæstina, som i år 70 e.Kr. erobrede Jerusalem, og befalede at byen skulle ødelægges. Byens mure og tempel blev væltet og jødernes herredømme blev endt. I år 135 e.Kr. udførte jøderne endnu et ikke-succesfuldt oprør, men det var kun lig den sidste glød i et næsten udslukket stykke kul (Encyclopedia Britannica under ordet 'jøde' samt Historians History of the World).

Billede: En model af 2. Tempel som det så ud efter Kong Herodes den Stores reovering af det i ca. 20 f.v.t. Det blev bygget i stedet for Salomons tempel (Første Tempel), efter Kyros II i ca. 538 f.v.t. lod isrealitterne vende tilbage til Jerusalem, og udvidet og renoveret markant af Herodes i ca. 20 f.v.t. Det enorme tempel blev ødelagt af romerne i 70 e.v.t., og kun en del af den vestlige mur forblev, også kaldet "grædemuren". I 691 e.v.t. tilføjede muslimerne Al-Aqsa Moskéen og Dome of the Rock til murens omgivelser (Kilde: Israel Museum og Britannica).

Det var den romerske kejser Vespasian (9-79 AD) hvis statue kan ses på billedet, som stod for Jerusalems ødelæggelse 2. gang (Kilde: roman-empire.net)

Billede: Juanma Clemente Aloza på Unsplash.com

Billede: Grædemuren i Jerusalem. Grædemuren var den sydvestlige del af muren omkring Herodes' tempelbygning i Jerusalem. Siden 70 e.v.t. har jøder her sørget over tabet af templet, og muren har været central for den religiøse og nationale bevidsthed (Den Store Danske).

Reference til jødernes anden straf i Bibelen

Denne hændelse er blevet nævnt i Bibelen i Profeten Moses' profeti i følgende ord:

"De æggede hans vrede med fremmede guder og vakte hans trods med afskyelige ting. De ofrede til dæmoner, som ikke er guder, til guder, de ikke før havde kendt, nye guder, der lige var kommet til, jeres fædre kendte ikke til dem. Den klippe, der fødte dig, forsømte du, du glemte den Gud, der bragte dig til verden. Herren så det og forkastede dem, for hans sønner og døtre havde krænket ham. Han sagde: Jeg vil skjule mit ansigt for dem, jeg vil se, hvad der bliver af dem; de er en svi-gefuld slægt, børn man ikke kan stole på. De har ægget min vrede med noget, der ikke er Gud, vakt min trods med deres tomme guder. Derfor vil jeg ægge deres vrede med noget, der ikke er et folk, vække deres trods med et tåbeligt folk. Min vrede står i flammer, den brænder til dødsrigets dyb, fortærer jorden og dens afgrøde, antænder bjergenes grundvolde. Jeg hober ulykker op over dem, alle mine pile vil jeg bruge på dem; de afkræftes af sult,

fortæres af feberbrand og dødelig sot; rovdyr med skarpe tænder slipper jeg løs og giftige slanger, der kryber i støvet. Ude gør sværdet barnløs, inde skal rædslen dræbe ung mand og pige, spædbarn og olding." (Femte Mosebog kap. 32 vers 16-25)

Denne profeti er blevet nævnt efter den første profeti og faktisk efter den profeti som omhandler, at Den Ophøjede Gud efter den anden ufredstiftelse skulle bringe Israels børn tilbage til Jerusalem. Fra dette er det tydeligt, at der efter den første straf er blevet nævnt en anden straf. Og denne straf er den anden straf, som Den Hellige Koran har nævnt i ordene *la tufsidunna fil-ardi marratain* [dvs. "I vil visselig stifte ufred på jorden to gange"].

Så står der i Koranen:

"Måske vil jeres Herre (I Israels børn) vise jer barmhjertighed. Men hvis I vender tilbage (til jeres overtrædelser og jeres fjendskab), så vil (også) Vi vende tilbage (med straf), og Vi har gjort helvede til et fængsel for de vantro." (17:9)

Håb om Israels børns udvikling efter straf gennem Den Hellige Koran

Efter at have fortalt om Israels børns fuldstændige ødelæggelse, giver Den Hellige Koran dem nu et håb. Den fortæller, at hvad angår Bibelen, så er I blevet erklæret tilintetgjort for evigt, men udenfor den mosaiske religion er muligheden for jeres udvikling åben. Den Ophøjede Gud har nemlig gennem islam igen givet jeres folk muligheden for at udvikle sig. Drag nytte af denne mulighed og modtag Den Ophøjede Guds nådegaver. Men hvis I ikke drager nytte af også denne mulighed, så vil Den Ophøjede Guds straffe igen omringe jer, og I vil blive fuldstændigt destrueret.

Se på hvilken smuk måde det jødiske folk er blevet formanet i disse vers. Versene har fortalt om jødernes ødelæggelse gennem deres egne jødiske bøger. De er blevet fortalt, at der ikke er nogen fremtid for jødedommen ifølge deres egne jødiske bøger. Derfor bør de ikke have nogen undskyldning for ikke at forlade den tomme vej, som selveste Den Ophøjede Gud har fjernet dem fra, når deres egne bøger har forudsagt deres destruktion (på den vej);

men de bør i stedet opnå både åndelige og verdslige goder ved at acceptere islam. Bibelen meddeler også om denne nye vej.

Profeti om Den Hellige Profet Muhammad (sa) i Bibelen

I Femte Mosebog kapitel 33 vers 1-3 står der:

“Og dette er den velsignelse, som Moses, Guds mand, velsignede Israels børn med før sin død. Og han sagde: Herren kom fra Sinaj, og steg op fra Se‘ir til dem; han skinnede frem for dem fra Parans bjerg. Han kom med 10.000 hellige, i hans højre hånd var en brændene lov til dem. Ja, han elsker folket; alle hans hellige er i din hånd, de sidder ved dine fødder, og de skal høre dine ord.”

Dvs., at Den Ophøjede Gud igen ville sørge for det jødiske folks velsignelse gennem profeten, som skulle opstå i Paran området. Hvis de vil, kan de opnå udvikling ved at modtage vejledningen. Denne profeti er blevet nævnt i anden del straks efter profetien om straf.

[Note af oversætter: Mange kristne oversættelser af Bibelen har i dette vers ændret eller

fjernet ordene "Han kom med 10.000 hellige, i hans højre hånd var en brændene lov til dem." Men disse ord findes uden tvivl i verset, og de er gået i opfyldelse i Profeten Muhammads person, da han på fredelig vis med 10.000 af sine tilhængere indtog Mekka i Paran området.]

Profeti om straf over muslimerne to gange

Det bør huskes, at hvor ovenstående vers fortæller, at det jødiske folks skæbne ifølge deres egne bøger er fuldstændig mørk, er muslimerne også blevet advaret, at også de vil blive straffet på grund af deres ugerninger for anden gang.

1. straf over muslimerne, dvs. den farlige tilintetgørelse af Banu Abbas

Den første straf over muslimerne kom ved slutningen af Abbaside-kalifatet. Årsagen til den var også det som Bibelen påpegede som årsagen til jødernes første straf. Efter erobringen af Fergana giftede muslimerne sig hyppigt med deres smukke kvinder. Dette område var

meget afgudsdyrkende, og på grund af påvirkning fra disse kvinder, begyndte der også at opstå afgudsdyrkelse blandt muslimerne, og indignationen for islam begyndte at blive svag. Til sidst angreb sådan et barbarisk folk Bagdad, som på grund af deres barbari og fremmedhed var lige så uvidende om islamske lande og deres kultur som Babylons folk var overfor Palæstina, som *de* havde angrebet. 1,8 millioner muslimer blev dræbt alene i Bagdad (*Al-Khilafatil-'Abbasiyyah li 'Abdil-Fattah As-Siranjawi* s. 296-297).

Alle medlemmer af den royale familie blev dræbt, efter at have lavet lister af dem og opsøgt dem. Det siges, at blot én person formåede at slippe væk, og fra selvsamme person er lederne af regeringen i Bahawalpur [i Indien] opstået. Udover dem er der ingen slægt, der knytter sig til abassiderne (Efter at have skrevet denne note, er jeg dog blevet opmærksom på, at der i UP-regionen (i Indien) bor visse grene af abbaside-slægten, og én af dem sendte mig også sit stamtræ).

فَسَوَّلَ خِدْمَةَ لُو آيَةَ إِلَى بِلَادِ الْمَلِكَانِ وَأَسْرَ وَاجْمَاعَةَ مِنْ عَسْكَرِهِ وَقَتَلُوا خَلْقًا مِنْهُمْ بِالسَيْفِ

وَقَعِيَ فِي الْأَفْوَاهِ أَنَّ الْعُسُورَ قَدْ نَدَى مُوَا عَلَى مَخَاذِلِ الْمَلِكَانِ وَأَنَّهُمْ تَعْتَدُونَ عَزْدَكَ وَرَبْدُونَ
الْمَنْتَهَ مِنْ هَذَا الْقَوْلِ وَلَمْ يَزَلْ نَوْمٌ وَلَا قَرَارٌ فَخَرَجَ مِنْ بَيْنِهِمْ وَمَعَهُ سَبْعُمَا يَهُ فَاذَرَهُ

BILLEDE: MONGOLSKE KRIGERE, MINIATURE FRA RASHĪD AL-

DĪN'S "HISTORY OF THE WORLD", 1307; I EDINBURGH UNI-

VERSITY LIBRARY, SKOTLAND (BRITANNICA). IFØLGE KO-

RANEN VILLE MUSLIMERNE LIGESOM JØDERNE OPLEVE TO

STORE STRAFFE I HISTORIEN. DEN FØRSTE AF DISSE TO VAR

MONGOLERNES INVASION AF DE ISLAMISKE LANDE (1217-

1305). SENERE KONVERTEREDE MONGOLERNE TIL ISLAM.

Muslimernes 2. straf

Muslimernes anden straf var forordnet til at finde sted i de sidste tider, og vi kan nu se, at tegnene på den er begyndt at vise sig. *'asa rabbukum ay-yarhamakum, wa in 'ud-tum 'udna, wa ja'alna jahannama lil-kafireen haseera* [dvs. "Måske vil jeres Herre vise jer barmhjertighed. Men hvis I vender tilbage (til jeres overtrædelser og jeres fjendskab), så vil (også) Vi vende tilbage (med straf), og Vi har gjort helvede til et fængsel for de vantro."]. Vi søger tilflugt hos Allah.

Så står der i Koranen:

"Denne Qur'an fører visselig til det, som er mest retfærdigt og rigtigt, og bringer glædeligt budskab til de troende, som handler retfærdigt, at de vil få en stor løn." (17:10)

Grund til frygt for muslimerne

Dvs., at 'denne Koran vejleder sandelig til et formål, som er meget mere ophøjet end de tidligere folks formål. Derfor er det nødvendigt, at dens resultat også er mere ophøjet end de

tidligere bøgers resultat. De gevinster, som vil opnås gennem den, vil være både spirituelle og fysiske. Derfor bør I efterleve den og opnå dens velsignelser.' Ligeledes er det blevet sagt til muslimerne, at 'I vil opnå en større og bedre gevinst end de tidligere folkeslag. Derfor bør I være mere vakse end disse folkeslag på, at jeres fremtidige slægter, efter at have fået gevinsterne, ikke bliver dekadente og gør sig fortjent til guddommelig straf.'

Så siger Koranen:

"Og (dårligt nyt) at Vi har beredt dem, som ikke tror på det kommende, en smertelig straf."
(17:11)

Det der blev hentydet til i det tidligere vers er blevet uddybet her, nemlig, at det folk, som bliver hensynsløst angående sit formål, i sidste ende havner i straf.

Betydningen af *Akhirah*

Akhirah [dvs. "det kommende"] betyder noget der kommer bagefter. Fordi *akhirah* bliver nævnt igen og igen i Den Hellige Koran, så har det sat sig i folks sind, at *Akhirah* kun

refererer til dommens dag. Men dette er ikke sandt. Den egentlige betydning af *akhirah* er det der kommer bagefter noget. Derfor bør den betydning benyttes, som passer til konteksten hvori dette ord benyttes. Her er betydningen af et folkeslags ende en yderst passende betydning i forhold til konteksten; og betydning her er, at når et folkeslag glemmer sandheden, at enhver perfektion har nedgang, og bliver hensynsløst vedrørende sin moralske skæbne, så bliver det også dovent med hensyn til opfyldelsen af sine pligter, og gør sig fortjent til Allah Den Ophøjedes straf. Derfor bør ethvert folkeslag holde sin skæbne for øje og rette op på enhver af sine mangler, når de opstår, så det hele tiden skænkes nyt liv og beskyttes mod Den Ophøjede Guds straf. Det "og" der er før dette vers hentyder til netop denne betydning, siden der hentydes til, at denne befaling er til muslimerne; og muslimerne troede på dommens dag og var ikke dens benægtere.

Billede: Robert Waghorn på Pixabay.com

**HANS HELLIGHED MIRZA BASHIR-UDDIN MAHMOOD AHMAD
PÅPEGER I SIN FORTOLKNING AF KORANEN, AT MUSLIM-
ERNES 2. STRAF IFØLGE KORANENS PROFETI VILLE FINDE
STED NÅR JØDERNE IGEN VILLE SAMLES I DET HELLIGE LAND.
MUSLIMERNE OPFORDRES DERFOR TIL AT BLIVE RETSKAFNE,
SÅ DE KAN BESKYTTES MOD DENNE STRAF OG I STEDET
ARVE ALLAHS VELSIGNELSER.**

Sura Bani Israil vers 105

Så står der i Sura Bani Israil vers 105 af Koranen:

"Og Vi sagde efter ham til Israels børn: Bo i det (hellige) land, og når de sidste dages forjættelse kommer, så vil Vi bringe jer [Israels børn] sammen (fra forskellige lande)." (17:105)

Med ordene "Bo i det (hellige) land" menes ikke Ægypten, siden de (dvs. Israels børn) ikke bosatte sig i Ægypten. Herimod menes der området Kanaan, dvs. det land der var blevet lovet dem. Dermed betyder *al-ard* (dvs. land) det lovede land.

Profeten Muhammads (sa) overlegenhed over Moses mht. at få sit land tilbage

Det Nådige Sendebud (sa) har den overlegenhed over Moses (as), at den jord han fik, var en stedfortræder til Ægypten. Han fik ikke Ægypten. Det Nådige Sendebud (sa) fik præcist den jord som var hans hjemland, og derudover fik han også sine fjenders land. *Fa iza ja'a wa'dul-akhirati* [dvs. "og når de sidste dages forjættelse kommer"] betyder, at 'nu bør

I (dvs. Israels børn) tage til Kanaan, men efter en periode vil I blive nødsaget til at forlade det. Så vil Den Ophøjede Gud bringe jer tilbage. Så vil I blive ulydige, og den anden straf vil finde sted. Derefter vil I forblive landsforviste, indtil tiden for profetien for det folks straf vil komme, som er ligesom jer. På det tidspunkt vil I blive samlet fra forskellige lande og blive bragt tilbage i det hellige land.'

Muslimernes lighed med Israels børn mht. opgang og nedgang

Det er klart fra dette vers, at ligesom Israels børn blev informeret om to straffe i starten af denne sura, blev også muslimerne informeret på lignende vis, siden muslimerne er blevet kaldt lig Israels børn. Og beviset på dette er, at der i starten af denne sura er nævnt opfyldelsen af 2 forjættelser, og begge er forjættelser om straf: Den ene blev opfyldt gennem Babylons konge Nebukadnesar, og den anden blev opfyldt gennem den romerske kejser Titus (se første ruku). I begge disse forjættelser er der ikke blevet nævnt noget om Israels børns sammenkomst, men kun deres

udspredning. Herimod er det i dette vers blevet nævnt, at Israels børn vil blive bragt tilbage til det hellige land, når tiden for den anden forjættelse kommer. Fra dette ved vi, at denne anden forjættelse er en anden, og med denne anden forjættelse ved vi også, at der sammen med den også er en første forjættelse. Når vi tænker os om, finder vi kun disse to forjættelser nævnt i Den Hellige Koran på den måde, at Muhammad Allahs Sendebud er blevet erklæret ligesom Moses, og i Sura Al-Fatiha er det blevet nævnt om en del af muslimerne, at de vil gå i Bogens folks fodspor. Når vi sammenfatter disse to ting, så når vi den konklusion, at ligesom Israels børn, er også muslimerne blevet givet to forjættelser om straf; og her menes muslimernes anden straf, når der står *wa'dul-akhirah* [dvs. "de sidste dages forjættelse"]. Det der konkret er blevet fortalt er, at 'når muslimerne gennemgår den straf, at det hellige land for anden gang vil blive frataget dem i en periode, så vil Allah Den Ophøjede bringe jer (dvs. Israels børn) tilbage til dette land.' Vi ser, at dette er præcist hvad der er sket. På samme måde som det hellige land blev frataget jøderne i Nebukad-

nesars tid, blev det frataget muslimerne under korstogene (The New Encyclopedia Britannica, under ordet 'crusade'). Ligeledes ser vi, at ligesom Israels børn, 1300 år efter Moses - efter episoden om Jesu korsfæstelse, da han umiddelbart var død i Israels øjne -, igen blev forvist fra det hellige land, er muslimernes magt gradvist forsvundet fra det hellige land i denne tid, hvor der er gået netop lige så lang tid efter Det Nådige Sendebud Muhammad (sa). Og som det er nævnt i Den Hellige Koran, er denne anden straf over muslimerne blevet årsagen til jødernes tilbagekomst i det hellige land. Forfatteren til Tafseer Fathul-Bayan skriver om dette vers, at nogle lærde mener, at ordene *wa'dul-akhirah* (dvs. de sidste tiders løfte) her betyder Den Lovede Messias' komme. Disse lærdes udsagn støtter min fortolkning.

Kilder

Ahmad, Bashiruddin Mahmood. Tafseer-e-Kabeer Urdu (2023). UK: Islam International Publications Limited.

"MINE RETSKAFNE TJENERE VIL SANDELIG ARVE LANDET"

FORTOLKNING AF SURA ANBIYA VERS 106-110
AF HANS HELLIGHED MIRZA BASHIR-UDDIN MAHMOOD
AHMAD (1888-1965),
2. KHALIFA FOR ISLAMIS AHMADIYYA MENIGHED I 1914-1965
OVERSAT FRA URDU TIL DANSK AF FALAH MALIK

Billede: Haley Black på Pexels.com

Der står i Koranen:

"Og Vi har allerede skrevet [dvs. åbenbaret] i Davids bog [al-Zabur] efter formaningen, at Mine retfærdige tjenere vil arve landet. Sandelig, i dette er der et budskab for et folk, som tjener (Gud). Og Vi har udelukkende sendt dig som en barmhjertighed for alverden" (21:106-108)

"Og Vi har allerede skrevet [dvs. åbenbaret] i Davids bog [al-Zabur] efter formaningen, at Mine retfærdige tjenere vil arve landet." (Koranen)

Fortolkning

Allah siger i dette vers, at 'efter at have fremlagt nogle betingelser, har Vi i Zabur nedskrevet, at Vores retskafne tjenere vil arve det hellige land, og at der i dette er et budskab for de tilbedende tjenere af Gud; og Vi har sendt dig [O Muhammad] som en barmhjertighed for alverden.' Formålet er at fortælle, at når Israels børn bliver dominerende i det hellige land, så vær ikke i tvivl med hensyn til, at der står i Bibelen, at kun Guds retskafne tjenere vil være bosat i det hellige land, for profetien hentydede også til, at hvis der opstår en pause, vil Guds tjenere bagefter igen blive dominerende i landet. Det er derfor Allah siger, at der er et budskab i det for de tilbedende tjenere af Gud. Dvs., at 'gør muslimerne vakse på, at der vil komme en tid, hvor Israels børn igen vil tage kontrollen i det hellige land'. Allah har benyttet ordet *'abideen* her for at hentyde til Profeten Davids (as) profeti [note: "as" er en forkortelse for *'alaihi-salam*, som betyder 'fred være med ham']; og Han har forklaret, at 'sig til Mine tjenere, at vær vakse! Hvis I på noget tidspunkt viser svaghed med hensyn til at være Mine tilbedere, så vil Jeg

Den Ophøjede Gud bringe jøderne tilbage i dette land, men i det tilfælde bør muslimerne igen blive Guds tilbedende tjenere. Så vil de igen blive dominerende. Og muslimerne bør også huske, at Den Hellige Profet (sa) er en barmhjertighed for alle tider, og hans tid slutter ikke når Israels børn vil få kontrollen over Palæstina [note: "sa" er en forkortelse for *sal-lallahu 'alaihi wa sallam*, dvs. 'Guds fred og velsignelser være med ham']. Men også tiden efter den er en tid, som Den Hellige Profet (sa) er en barmhjertighed for. Derfor bør man ikke miste håbet, for når Guds barmhjertighed igen vil manifestere sig, så vil muslimerne igen blive dominerende i Palæstina.'

Profetien i Bibelen

Den profeti, som er hentydet til her i Zabur, er nævnt i Salmernes Bog kapitel 37 vers 1-11. Der står:

"Far ikke op over forbryderne, vær ikke misundelig på dem, der øver uret, for de visner hurtigt som græsset og tørrer ud som de grønne vækster. Stol på Herren, og gør det gode, så kan du bo trygt i landet. Find

din glæde i Herren, så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker. Overgiv din vej til Herren, stol på ham, så griber han ind; han lader din ret bryde frem som lyset og din retfærdighed som den klare dag. Vær stille over for Herren, vent på ham; far ikke op over den, der har lykken med sig og får sine planer gennemført. Bliv ikke vred, lad din harme fare, far ikke op, det bringer kun ulykke; thi forbryderne bliver udryddet, men de, der håber på Herren, får landet i arv og eje. Kun et øjeblik, så er det ude med den uretfærdige, ser du efter, hvor han boede, er han der ikke mere. Men de sagtmødige skal få landet i arv og eje og glæde sig over stor lykke." (Salmernes Bog, kap. 37, vers 1-11)

Ligeledes står der i Salmernes Bog kapitel 37 vers 29:

"De retfærdige skal få landet i arv og eje og bo i det til evig tid."

Løftet om det hellige land var betinget

Men det bør huskes, at dette løfte blev givet til Israels børn vedrørende det hellige land.

Det var ikke et ubetinget løfte, men det var betinget af godhed, gudsfrygt og retskaffenhed; og de blev klart og tydeligt fortalt, at 'hvis I begynder at begå ondskab og gør det til jeres sædvane at være umoralske, så vil dette land blive taget fra jer.'

Straf over Israels børn 2 gange

F.eks. advarede Profeten Moses (as) dem ved at sige, at hvis I bliver ulydige, så vil der ske følgende:

"Som Herren før glædede sig over jer og ville jer det godt og gjorde jer talrige, sådan skal Herren nu glæde sig over at udrydde jer og tilintetgøre jer, og I vil blive rykket op af den jord, som du skal ind og tage i besiddelse. Herren skal sprede jer blandt alle folkene over hele jorden, og dér skal du dyrke andre guder, som hverken du eller dine fædre har kendt, guder af træ og sten." (Femte Mosebog kapitel 28 vers 63-64)

Men samtidigt informerede Allah Den Ophøjede også Profeten Moses (as), at hvis Israels børn efter denne straf skaber en pos-

itiv forandring i dem selv, så vil de blive vist nåde:

"Da vil Herren din Gud vende din skæbne og forbarme sig over dig; og Herren din Gud vil igen samle dig fra alle de folk, som han har spredt dig til. Om så dine fordrevne befinder sig ved himlens yderste grænse, vil Herren din Gud samle dig og hente dig hjem derfra." (Femte Mosebog kapitel 30 vers 3-4)

Det vil sige, at Israels børn blev fortalt gennem Profeten Moses (as), at 'når jeres ondskab vil forøges, vil dette land blive taget fra jer, men en periode efter det vil Allah Den Ophøjede igen vise jer barmhjertighed og landet vil igen blive overgivet til jer.' Men efter dette er de blevet informeret om endnu en straf, og det er blevet forklaret, at jøderne igen vil blive ulydige og igen blive ramt af guddommelig straf, og de vil blive smidt ud af dette land.

Profeten Moses profeterede også om dette i følgende ord:

"De æggede hans vrede med fremmede guder og vakte hans trods med afskyelige ting. De ofrede til dæmoner, som ikke er guder, til

guder, de ikke før havde kendt, nye guder, der lige var kommet til, jeres fædre kendte ikke til dem. Den klippe, der fødte dig, forsømte du, du glemte den Gud, der bragte dig til verden. Herren så det og forkastede dem, for hans sønner og døtre havde krænket ham. Han sagde: Jeg vil skjule mit ansigt for dem, jeg vil se, hvad der bliver af dem; de er en svigefuld slægt, børn man ikke kan stole på. De har ægget min vrede med noget, der ikke er Gud, vakt min trods med deres tomme guder. Derfor vil jeg ægge deres vrede med noget, der ikke er et folk, vække deres trods med et tåbeligt folk. Min vrede står i flammer, den brænder til dødsrigets dyb, fortærer jorden og dens afgrøde, antænder bjergenes grundvolde. Jeg hober ulykker op over dem, alle mine pile vil jeg bruge på dem; de afkræftes af sult, fortæres af feberbrand og dødelig sot; rovdyr med skarpe tænder slipper jeg løs og giftige slanger, der kryber i støvet. Ude gør sværdet barnløs, inde skal rædslen dræbe ung mand og pige, spædbarn og olding." (Femte Mosebog kapitel 32 vers 12-25)

Dermed blev Israels børn gennem Profeten Moses (as) informeret om to straffe, og de

blev fortalt, at 'I vil ikke vedvarende have kontrollen over dette land. Men I vil få kontrollen, så vil I blive smidt ud. Derefter vil I få kontrollen, og igen blive smidt ud.' Se på hvilken storslået og strålende vis denne profeti af Allah Den Ophøjede er gået i opfyldelse. Detaljerne for den kan kendes ved at studere Sura Bani Israil. Allah Den Ophøjede nævner i den:

"Og Vi havde forordnet for Israels børn i Bogen: I vil visselig stifte ufred på jorden to gange, og I vil visselig blive overmåde hovmodige. Og da så (opfyldelsen af) den første af de to profetier kom, sendte Vi mod jer nogle af Vore tjenere, stærke krigsfolk, og de trængte ind i husene (hos jer). Det var en profeti, der måtte opfyldes. Derpå gav Vi jer igen overhånd over dem, og Vi styrkede jer med rigdom og børn og gjorde jer større i antal" (17:5-7)

Dvs., at 'Vi havde klart formidlet til Israels børn i Toraen, at I vil sandelig skabe ufred i landet 2 gange; og I vil sandelig være meget ulydige. Da så tiden for opfyldelsen af den første af forjættelserne om disse to oprør

kom, stillede Vi, for at undertrykke jer, nogle af Vores skabninger over jer, som var meget krigeriske, og som brød ind i jeres huse; og det var sandelig et løfte, som under alle omstændigheder skulle opfyldes. Herefter tilbagegav Vi jer styrken til at kunne angribe fjenden; og Vi styrkede jer med rigdom og sønner, og Vi styrkede jer som gruppe mere end før.'

Herefter forklarer Allah i 17:8-9, at 'Da så tiden for opfyldelsen af den anden profeti kom - for at bedække jeres ansigter med sorg (O Israels børn), og for at handle ondt mod jeres anførere, og for at de kunne trænge ind i templet, ligesom de var trængt ind i det første gang, og for at de kunne ødelægge i bund og grund, hvad de havde erobret - Da opfyldte Vi også denne profeti. Men selv nu er det ikke umuligt, at jeres Herre vil vise jer barmhjertighed. Men hvis I vender tilbage til jeres gamle sædvane af overtrædelse, så vil også Vi vende tilbage med straf, og Vi har gjort helvede til et fængsel for de vantro.'

Ifølge disse vers er det klart, at det var Den Ophøjede Guds løfte, at Hans retskafne tje-

nerne ville få landet Palæstina. Derfor fik de dette land. Men da Den Ophøjede Gud gav dem dette land, pålagde Han dem også visse betingelser; og Han sagde, at 'efter en periode vil Vi tage dette land tilbage fra jer, på grund af jeres ondskab'. Han sagde: *fa iza ja'a wa'du uulaa-hum ba'athna 'alaihim 'ibadal-lana ulii ba'sin shadeedin fa jasoo khilalad-diyar*, dvs. 'når tiden kommer for opfyldelsen af løftet vedrørende den første af de to oprør, så vil Vi på vores befaling udpege et folk, som vil eje stor militær styrke, og som vil trænge ind i alle byerne i Palæstina og tilintetgøre jeres regering.' Men *thumma radadna lakumul-karrata 'alaihim*, dvs. 'efter en periode vil Vi give dette land tilbage til jer, og Vi vil give jeres styrke og magt tilbage til jer.' *Wa amdadna-kum bi amwaliw-wabaneena wa ja'alnakum akthara nafeera*, dvs. 'Vi vil give jer både rigdom og sønner, og Vi vil også forøge jeres antal.' 'Men efter en periode vil Vi igen tage dette land fra jer.' Der står *fa iza ja'a wa'dul-akhirati li yasoo'u wujoohakum wa li yad-khulul-masjida kama dakhaloohu aw-wala marratiw-wa li yutabbiroo ma 'alau tat-beera*, dvs. 'når tiden for opfyldelsen af dette

andet løfte kommer, så vil det være for, at det folk, som Vi vil give dette land midlertidigt, må bedække jeres ansigter med sorg, og så de må vanære jeres tempel, som de tidligere gjorde det. Denne fjende vil igen trænge ind i jeres land og vanære jeres tempel, og vil sprede ødelæggelse i alle de områder som de vil trænge ind i.' Men herefter siger Allah: *'asa rabbukum ay-yarhamakum*, dvs. 'jeres Herre vil være jer nådig ved at fjerne denne vanære, som I har oplevet i verden'. *Wa in 'udtum 'udna*, dvs. 'hvis I selv derefter ikke afstår fra jeres ondskab, så vil Vi vende tilbage til Vores selvsamme sædvane, og igen tage dette land fra jer'. *Wa ja'alna jahannama lil-kafireena haseera*, dvs. 'Vi vil da gøre helvede til jeres fængsel, dvs. at I derefter ikke vil kunne vende tilbage til jeres land.'

Se nu selv hvad der er sket. Den Ophøjede Gud havde sagt, at 'dette land vil forblive jeres i en periode, men derefter vil det blive taget fra jer.' Således kom de babyloniske hære og ødelagde templerne, ødelagde byerne og overtog landet. Og de havde magten i ca. 150 år (2. Kongebog kapitel 24 vers 10-17, 2. Krønikebog kapitel 36 vers 20-21, Jew-

ish Encyclopedia under ordet 'Nebuchadnezzar').

Herefter angreb det romerske folk dette land og ødelagde det fuldstændigt. Ligeledes ødelagde de templet, og ofrede svin i det. Det havde kontrollen over landet i lang tid, men i sidste ende blev den romerske kejser kristen. Derfor blev der her ikke sagt, at 'Vi vil derefter give jer landet tilbage', men der blev sagt, at 'derefter vil Vi vise jer barmhjertighed', dvs. at 'derefter vil jeres vanære forsvinde'. Da den romerske kejser blev kristen, begyndte han også at tro på Moses (as), han begyndte også at tro på David (as), og ligeledes begyndte han at tro på de andre profeter. Han var følger af Jesus (as), men fordi Jesus (as) også tilhørte den mosaiske bevægelse, respekterede kristne konger de jødiske profeter, de respekterede Toraen, og faktisk anså de Toraen som værende blandt deres hellige bøger. På denne måde viste Gud sin barmhjertighed. Men Han sagde også *in 'udtum 'udna*, dvs., at 'hvis I herefter igen forandrer jer til det værre og begynder på ondskab, så vil Vi fjerne dette kongedømme fra jer'. Dvs., at 'derefter vil muslimerne komme til, og lan-

det vil gå i deres kontrol, og de vil blive *'Ibadiyas-Salihoon*, og for jer vil der igen opstå et helvede, som I vil brænde i for altid'.

Fra denne fortolkning kan vi forstå, at der her er blevet fremlagt nedenstående punkter:

1. Landet vil blive taget fra det jødiske folk og givet til et andet folk.
2. Efter en periode vil det jødiske folk få dette land igen.
3. Efter en periode vil dette land igen blive taget fra dem.
4. Herefter vil dette land blive givet tilbage. Men det vil ikke komme under jødernes kontrol, men under kontrol af nogle andre følgere af den mosaiske bevægelse, nemlig de kristne.
5. Hvis der igen vil opstå ondskab (nu inkluderer også de kristne, siden de også var en af jødernes grupper), så vil denne jord igen blive taget fra dem og givet til et andet folk, dvs. muslimerne. Men her har Gud ikke sagt, at de ville træde ind i templet og vanære det, for ifølge muslimerne var Profeten Moses (as) og alle profeterne under ham

hellige, og ligeledes var deres hellige steder. Derfor kunne muslimerne aldrig have udført den skade mod deres templer som babylo-
nierne og romerne udførte.

Muslimernes gode behandling af de kris- tne i Jerusalem

Det er en underlig sag og et eksempel på utaknemlighed mod et folkeslag, at babylo-
nierne ødelagde jødernes land og vanærede
deres tempel, men når europæiske forfattere
skriver bøger, så er der ingen af dem der for-
bander babylo-
nierne eller kalder dem slemme
eller kritiserer dem. Romerne tog dette land
og ofrede svin i templet. Kristne skriver his-
toriebøger. Gibbon har også skrevet bogen
The Decline and Fall of the Roman Empire,
men se alle disse bøger; de siger, at der ikke
var et imperium så godt som det romerske
imperium (Encyclopedia Britannica under
ordet 'Roman Empire'). Dette til trods for, at
de svinede deres tempel til. Men det folk der
ikke svinede deres tempel til, forbander de.

I Kalif Umars tid blev Palæstina erobret af
muslimerne, og da han ankom til Jerusalem,

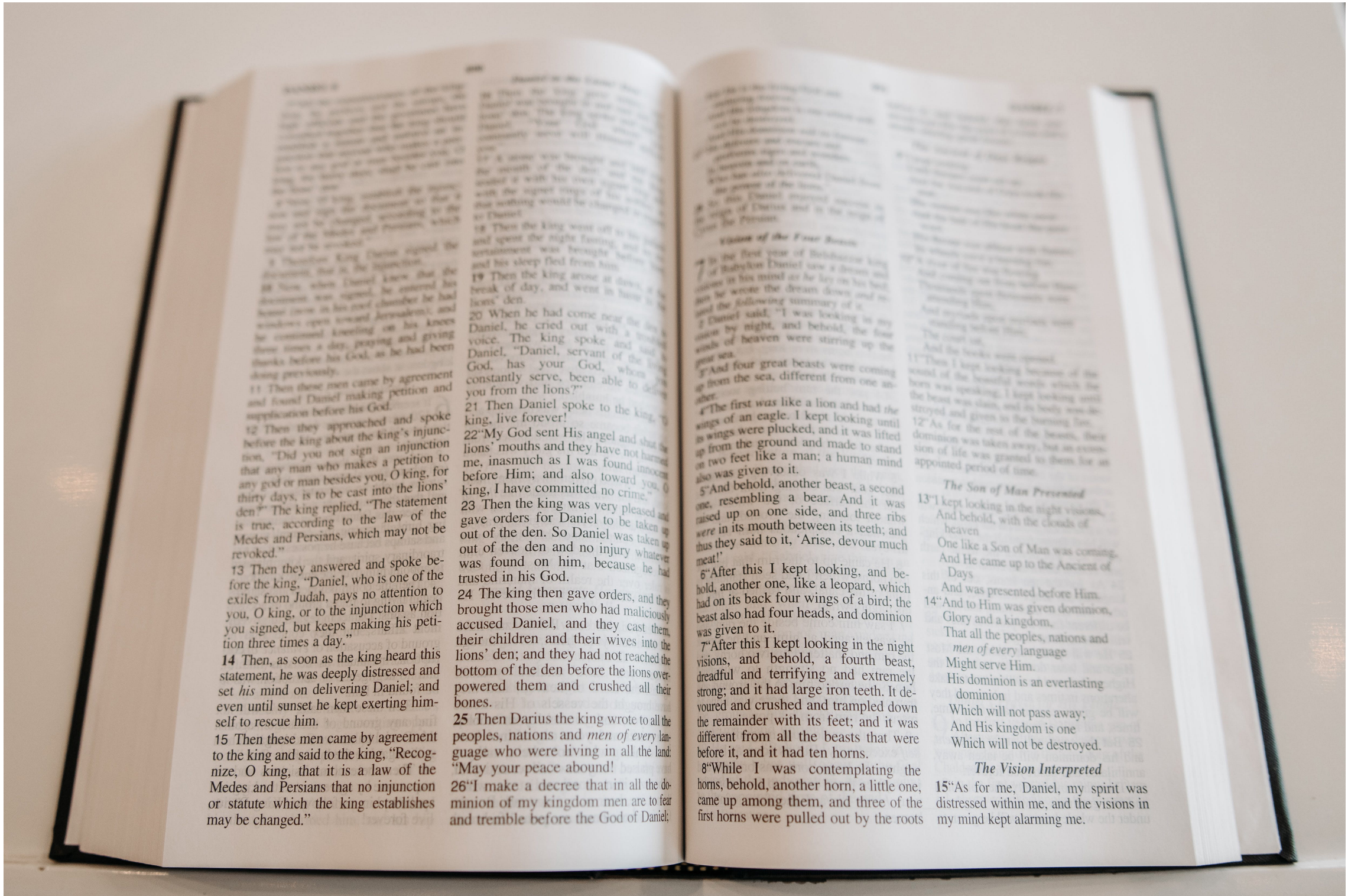
kom byens præster ud og gav ham byens nøgler og sagde, at 'nu er du vores konge; kom ind i templet og bed to *nawafil* [dvs. et sæt bøn med 2 nedkastninger foran Gud], så du kan være tilfreds med, at du har bedt i den bygning som er hellig for både os og jer'. Men Umar sagde, at 'jeg vil ikke bede i jeres tempel, fordi jeg er muslimernes kalif. I fremtiden vil de måske fratage jer templet med argumentet om, at det er deres hellige sted. Derfor vil jeg bede min bøn udenfor, så jeres tempel ikke tages fra jer.'

Således var der dem, der ofrede svin i templet, men europæiske forfattere bliver ikke trætte af at prise dem. Så var der den, der nægtede selv at bede to *nawafil* i deres tempel, så muslimerne ikke kunne tage det, men ham forbander de dag og nat. Hvilke utaknemlige og uforskammede mennesker.

Arven skulle gives til Moses' og Davids sande arvinger

Efter Palæstina var kommet i muslimernes ejerskab kan spørgsmålet opstå, at 'hvilket mysterium, at dette land hverken er forble-

vet hos det mosaiske folk eller det kristne folk?' Men hvis man tænker sig om, så holder denne kritik ikke. For nogle gange, når en konflikt om noget finder sted, og der opstår flere der hævder at være arvinger af et testamente, så siger de retmæssige arvinger, at 'vi er dets arvinger', og der dømmes i deres favør. Dette er præcist hvad der er sket her. Herskeren Gud var Den der skulle give landet. Retssagerne, der blev fremlagt for Gud, hed: Er arvingerne til Moses (as) og David (as) muslimerne eller er arvingerne til Moses (as) og David (as) jøderne og de kristne? Da dømte retten, at nu er arvingerne til Moses og David muslimerne, og dermed fik de gennem dommen arven. Senere siger Allah *fa iza ja'a wa'dul-akhirati ji'na bikum lafee-fa* (Bani Israil:105). Dvs., at 'derefter vil der komme en anden tid, hvor jøderne vil blive samlet fra forskellige dele af verden og bosat i Palæstina.' Denne tid er nu kommet, hvor jøderne har taget kontrollen i landet.

I Bibelen findes profetien om, at jøderne efter deres 1. straf ville blive tilgivet af Gud og få deres land igen. Dette skete i ca. 538 f.v.t. (Billede: Pavel Danilyuk på pexels.com)

Efter Bibelens profetiens opfyldelse om 2 straffe over Israels børn, gav Den Hellige Koran dem igen håb om tilgivelse og beskyttelse mod yderligere straf (Billede: GR Stocks på pexels.com).

Billede: Rushdi Fatani på Pexels.com

Billede: Profetens Moské (Masjid An-Nabawi) i Medina, islams helligste sted efter Masjid Al-Haram i Mekka. På porten er Profeten Muhammads navn ingraveret i guld. Han nævnes i Koranen som en "barmhjertighed for alverden". Alle folkeslag kan dermed drage nytte af hans barmhjertighed. Koranen inviterer derfor også jøderne til at drage nytte af denne barmhjertighed fra Gud og dermed blive Guds retskafne tjenere.

Koranen forudsiger jødernes tilbagekomst i det hellige land

Hver gang jeg har været i Karachi eller Lahore, har muslimer sagt til mig, at 'det var jo et guddommeligt løfte, at denne jord skulle forblive i muslimernes kontrol. Hvordan fik jøderne den så?'. Jeg svarede: 'Hvor er dette løfte? Koranen siger, at jøderne igen vil blive bosat på den'. De svarede: 'Nå, det har vi ikke hørt om'. Jeg svarede: 'I har ingen der kan undervise jer i Koranen, hvor skulle I mon høre om det fra? Læs min fortolkning af Koranen, der står det skrevet.'

Så dette løfte, at det jødiske folk igen ville komme til Kanaan-området, står skrevet i Koranen. Der står i Sura Bani Israil ruku nr. 12, at *fa iza ja'a wa'dul-akhirati ji'na bikum lafeefa*, dvs. 'når tiden for opfyldelsen af det andet løfte kommer, vil Vi samle jer og bringe jer til dette sted.' Her betyder *wa'dul-akhirati* løftet om muslimernes anden straf. Dvs., at når denne straf kommer over muslimerne, og når de mister det hellige land for anden gang, på det tidspunkt vil Den Ophøjede Gud bringe jøderne tilbage i dette land.

Koranen profeterede om, at jøderne i de sidste tider ville samles fra forskellige dele af verden og igen blive bosat i Kanaan-området, dvs. nutidens Israel. Denne profeti er nu tydeligvis blevet opfyldt. Samtidigt opfordrede Koranen jøderne til at blive Guds retskafne tjenere, siden det hellige land i sidste ende ville ende permanent i Hans retskafne tjeneres hænder. Hvis de dermed ikke blev retskafne, ville de igen miste landet (Billede: Laura Siegal på Unsplash.com).

Billede: Timon Studler på Unsplash.com

Ifølge Koranens profeti skulle jødernes (dvs. den israelske zionistiske regerings) besættelse af det hellige land kun være midlertidig. Ifølge profetien ville landet havne permanent i hænderne på Guds retskafne tjenere, kaldet "Ibadiyas-Salihoon" på arabisk i Koranen. Gud sagde dermed allerede på forhånd, at Han ikke vil give landet permanent til hvem som helst, men kun Sine retskafne tjenere.

Muslimerne har kun tabt det hellige land midlertidigt

Her plejer nogle folk at komme med argumentet, at islam er blevet annulleret ved at jøderne er kommet til. De mener, at dette er et tegn på islams annullering, siden *'Ibadiyas-Salihoon* [dvs. Guds retskafne tjenere] skulle tage kontrollen i området, og at muslimerne dermed ikke længere er *'Ibadiyas-Salihoon*. Det er for det meste bahai folket der kommer med denne anklage. Men det interessante er, at denne profeti findes i både Toraen og Koranen, og på trods af denne profetis tilstedeværelse, havde babylonierne landet i 100 år, men ifølge bahai'erne blev jødedommen ikke annulleret på det tidspunkt. Siden Titus' tid forblev Palæstina under afgudsdyrkerne fra Rom i ikke kun 100-200 år men faktisk 300 år. Det var ikke under de kristnes herredømme eller jødernes herredømme, og svin blev ofret i templet, og alligevel blev jødedommen anset som sand. Men indenfor 9 år af jødernes ankomst er islam åbenbart blevet annulleret. Hvilket galskab og fjendskab. Hvis det, at et fremmed folk trænger ind i et land, i sandhed annullerer en profeti, og

en midlertidig overtagelse kaldes et permanent herredømme, så har I tidligere første gang set en overtagelse på 100 år, og anden gang set en overtagelse på 300 år af de ikke-troende. Men der kalder I ikke jødedommen annulleret, og ligeledes kalder I ikke den nutidige kristendom for annulleret. Men I er så fjendske overfor islam, at efter blot 9 år mht. islam kalder I det et tegn på annullering. Når de opnår kontrollen i så lang tid som i jødedommens og kristendommens tid, så kunne man acceptere, at nogen i det mindste kunne have retten til at sige, at 'se her! Islam har mistet landet for evigt!' Men når dette nuværende herredømme ikke engang har varet en tiende del af det - slet ikke for at tale om ligeså meget - så er det af intet mindre end ren fjendskab, at man kommer med sådan en anklage. Hvad skulle man ellers kalde det? Herudover er det interessante, at de der anklager er bahai, om hvem man ifølge ordsproget kan sige, at deres eget hus er lavet af glas. De anklager islam, selvom Mekka er hos muslimerne, Medina er hos muslimerne, og disse to er de særligt vigtige centre i islam. Vi svarer dem "man skal ikke

kaste med sten når ens eget hus er lavet er glas". Hvilken ret har I til at anklage islam, når I selv ikke engang har selv det mindste land, som I kan kalde jeres center? Islam har stadig Mekka og Medina. Jerusalem var blot en ekstra belønning. Der er ingen grund til at kritisere, hvis den mistes midlertidigt.

Bahaismen startede i 1844, og nu er det 1958. Det betyder, at der er gået 114 år siden dens grundlæggelse, og i disse 114 år har de ikke engang helliggjort en eneste landsby. De kan sige, at de ikke har fået regeringsmagt, men vi har heller ikke fået regeringsmagt, og vi har allerede på få år grundlagt Rabwah [i Pakistan], efter at have Qadian [i Indien]. Nu er Rabwah grundlagt. Her kommer vi og beder vores bønner og bor sammen. Ligeledes er der på toppen af Karmel-bjerget i Palæstina også en hel landsby, der tilhører ahmadi-muslimerne, som hedder Kababir. Bahai'erne bør også fortælle, om de har et sted i verden, eller om de samles noget sted i verden. Men blot på grund af 9 års besættelse afslører de deres nag mod islam, og siger, at islam er blevet forældet. Og deres egen tilstand er, at de har erklæret Acre for

deres center, og siger, at der også i haditherne samt Toraen var profetier om, at Acre ville være deres, men nu er der intet tegn på bahai'erne i Acre. Og deres leder Shoughi Effendi, som i stedet for Acre har tilbragt det meste af sit år i Schweiz, er også afgået ved døden. Efter ham er ingen blevet udvalgt som bahai'ernes stedfortrædende leder. Men alligevel bliver de ved med at kritisere, og mange uvidende personer bliver imponeret af deres kritik.

[Note af oversætter: Forfatteren talte i konteksten af sin egen tid, men hans udfordring må anses som værende stadig gyldig. I Acre ligger den øverste bahai-leder Baha'ullahs grav, og på foden af Karmel bjerget i Haifa ligger bahai-lederen Babs grav sammen med andre administrative bygninger. Men umiddelbart ejer de endnu ikke en landsby eller by (1). Qadian er hjemby til grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed Hazrat Mirza Ghulam Ahmad. Den havde et befolkningstal på ca 31.500 i 2023 (2). Rabwah er Ahmadiyya Menighedens hovedkvarter i Pakistan. Byen havde et befolkningstal på ca. 70.000 i 2015 (3). Derefter har Ahmadi-

yya Menigheden etableret flere landsbyer og landområder forskellige steder i verden, som f.eks. i England, Canada, Tyskland og Ghana. Landsbyen Kababir på Karmel-bjerget blev i 2015 anslået til at have et befolkningstal på 2.200 (4)].

Hvis det derfor ikke blev erklæret et tegn på annulleringen af Moses' (as) og Davids (as) budskab, at babylonerne og romerne kom midlertidigt – som var perioder på henholdsvis først 100 år og derefter ca. 300 år – hvordan kan jødernes nuværende overtagelse af området i blot få år så erklæres et tegn på islams annullering? Tværtimod er det et tegn på islams sandhed. Når islam selv profeterede, at muslimerne på et tidspunkt ville blive landsforvist og jøderne ville komme til, så er jødernes tilbagekomst ikke et tegn på islams annullering, men et tegn på dens sandhed, for det Koranen sagde er gået i opfyldelse.

Guds retskafne tjenere vil uden tvivl få det hellige land

Det næste spørgsmål er, at hvordan landet så forbliver hos *'Ibadiyas-Salihoon* [dvs. Guds

retskafne tjenere]? Svaret på dette er, at landet allerede førhen er blevet mistet midlertidigt to gange, ligesom det også nu er mistet midlertidigt. Når jeg dermed siger "midlertidigt", så betyder det uden tvivl, at muslimerne igen vil tage til Palæstina og være konger, og det betyder uden tvivl, at jøderne igen vil blive forvist derfra, og det betyder uden tvivl, at Allah Den Ophøjede vil gøre muslimerne i stand til at tilintetgøre hele dette system - som etableres med hjælp fra FN og USA - og derefter bringe muslimer dertil og bosætte dem der.

Se selv, at denne profeti også er nævnt i haditherne. Der står i haditherne, at den islamske hær vil komme til Palæstinas område, og jøder vil flygte fra den og gemme sig bag sten; og når en muslimsk soldat vil gå forbi en sten, så vil stenen sige 'O muslim og Guds soldat, bag mig gemmer sig en vantro jøde, dræb ham.' Da Den Hellige Profet (sa) sagde dette, var der intet tegn på jøder i Palæstina. Derfor kan vi udlede af dette, at Den Hellige Profet (sa) her forudsagde, at der skulle komme en tid hvor jøderne ville tage kontrollen i landet, men at Gud derefter ville give muslimerne

magt, og at de islamiske hæere ville træde ind i dette land og dræbe jøder én efter én bag deres sten [Note af oversætter: Denne profeti skal ses i konteksten af Koranen og Profeten Muhammads meget klare lære om, at det kun er krig af defensiv art der er tilladt, og at man i en krig kun må dræbe dem der aktivt fører krigen på slagmarken. Det er strengt forbudt ifølge Koranen og Profeten Muhammads lære at dræbe uskyldige civile].

Således siger jeg 'midlertidigt', fordi udsagnet *annal-arda yarithuha 'ibadiyas-salihoon* [dvs. "Sandelig, Mine retskafne tjenere vil arve jorden"] er til stede, og på permanent vis vil Palæstina være hos *'Ibadiyas-Salihoon*. Derfor vil Den Ophøjede Guds retskafne tjenere og medlemmerne af Allahs Sendebud Muhammads (sa) *ummah* uden tvivl træde ind i dette land. Hverken USA's atombomber eller H-bomber kan gøre noget ved det. Ligeledes kan Ruslands hjælp heller ikke gøre noget ved det. Dette er Guds skæbne, som uden tvivl vil ske, lige meget hvor meget verden modstrider den.

Den Lovede Messias Mirza Ghulam Ahmad (as) (1835-1908), grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed. Han proklamerede at være Den Lovede Messias og Imam Mahdi, forudsagt i religionerne, som ifølge islams profetier skulle bringe den sande tro tilbage i folks hjerter i de sidste tider og dermed gøre dem i stand til at indgå blandt Guds retskafne tjenere.

Her kan nogen mod-argumentere: 'Her er benyttet ordene *wa'dul-akhirati* [dvs. de sidste tiders løfte], og I siger, at *wa'dul-akhirati* hentyder til de sidste tider; men der er jo også nævnt en *wa'dul-akhirati* blandt de første vers i Sura Bani Israil, som refererer til romernes angreb. Så hvorfor ikke anse *ji'na bikum lafeefa* (fra Bani israil:105) som værende tilknyttet romernes angreb?'

Svaret på dette er, at dette ikke kan referere til den *wa'dul-akhirati*, da *wa'dul-akhirati* i det første tilfælde refererer til straf, hvorimod *wa'dul-akhirati* i det andet tilfælde refererer til gevinst. Hvordan kan man se en profeti om straf som en stedfortræder til en profeti om gevinst? I det første tilfælde er det jo blevet nævnt, at 'når tiden for opfyldelsen af det andet løfte kommer, så vil I blive tilintetgjort', og i det andet vers står der, at 'når det andet løfte kommer, så vil I blive bragt sammen og bosat i dette land'. Fra dette er det tydeligt, at den ene *wa'dul akhirati* er én og den anden *wa'dul-akhirati* er en anden. I det første tilfælde refererer *wa'dul-akhirati* til det andet punkt i den mosaiske bevægelses profeti, og i det andet tilfælde refererer *wa'dul-akhirati* til

de sidste tiders eller Profeten Muhammads (sa) tids profeti. Så selvom de to sætninger er ens, så fortæller konteksten i begge vers klart, at der ét sted er tale om ét løfte og det andet sted er tale om et andet løfte. Det ene løfte er vedrørende straf, og det andet løfte er vedrørende gevinst. Og et løfte om gevinst kan ikke stå i stedet for et løfte om straf.

Så står der i Koranen:

"Sig: Det er visselig blevet mig åbenbaret, at jeres Gud kun er én Gud. Vil I da underkaste jer (Ham)? Men hvis de vender sig bort, så sig: Jeg har meddelt jer det alle ligeligt. Og jeg ved ikke, om det, der er forjættet jer, er nært eller fjernt." (21:109-110)

Profeten Muhammad siger her [på Allahs befaling], at 'Min åbenbaring er baseret på Guds enhed, og alle andre ting er underordnet princippet om Guds enhed. Hvis I derfor vil lytte til denne stemme, så vil I blive velsignet. Og hvis I vender jer bort fra den, så hør godt efter: Jeg ved ikke om tiden for jeres tilintetgørelses er nær eller fjern, men den vil uden tvivl komme.'

Kilder

1. Ahmad, Bashiruddin Mahmood. *Tafseer-e-Kabeer Urdu* (2023). UK: Islam International Publications Limited.
2. <https://news.bahai.org/media-information/bahai-world-centre>
3. <https://www.census2011.co.in/data/town/800150-qadian-punjab.html>
4. <https://www.ecoi.net/en/document/1236563.html>
5. <https://www.haifatrail.com/haifa-trail-segment14-eng.htm#./images/sect-14/Haifa-Trail-Sect14-P1610817.jpg>

EN SAMTALE OM KRIG OG KÆRLIGHED MED OVERRABBINEREN (REFERAT)

AF IMAD MALIK, TALSMAND AHMADIYYA I DK [1], KBH.

Politiet var talstærkt tilstede ved Danmarks ældste formålsbyggede moske (siden 1967), Nusrat Djahan Moskéen i Hvidovre, aftenen til torsdag den 8. februar. Det var her, at der var inviteret indenfor til dialog om et af tidens kontroversielle emner.

Overrabbiner Jair Melchior fra Det Jødiske Samfund var gæstetaler. Og oplægget fra moskeens side blev leveret af mig, Imad Malik. Blandt gæsterne var imamer, medlemmer af Folketinget, USAs ambassadør, repræsent-

[1], Note: Imad Malik er uddannet i religionshistorie, og ikke religionssociolog, som det ved en fejl står skrevet i print-versionen af magasinet.

anter for forskellige trossamfund, danskere såvel som svenskere (der havde taget turen over Øresund), jyder og københavnere, og naturligvis moskeens egne medlemmer. Med moskeens lange tradition for dialog og gode relationer med det jødiske såvel som andre samfund, var det nærliggende, at vi på baggrund af den eskalerede konflikt i Israel og Palæstina tog initiativ til denne dialog.

Programmet for aftenen så således ud:

17.30: Velkomst og traditionen tro kort recitation fra Koranen m/oversættelse

17.35: Få ord/velkomst ved chef imam

17.40: Intro til moskeen

17.50: Få ord fra ambassadør Alan Leventhal, USA

Få ord fra MF og næstformand i Folketinget Jeppe Søe

18.00: Oplæg ved overrabbiner Jair Melchior

Oplæg ved talsmand Imad Malik

Spørgsmål til panelet

19.00: Pakistansk/indisk middag

Overrabbiner Jair Melchior talte om vigtigheden af at forstå hinanden på begge sider af konflikten

Dansk oversættelse af de reciterede vers fra Den Hellige Koran, kapitel 5, vers 9:

"I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

O I som tror, vær standhaftige for Allahs sag, idet I er vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige. Det er nærmere ved guds frygt. Og frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør."

Chef-imam Zakariah Khan understregede vigtigheden af dialog for at skabe en mere harmonisk fremtid for samfundet

Velkomsttale af chef-imam Zakaria Khan

Velkomsttalen blev leveret af landsformand og chef-imam for Ahmadiyya Menigheden Mohammad Zakaria Khan, som er uddannet teolog.

Zakaria Khan bød alle gæster velkommen og understregede moskeens og den internationale menigheds mangeårige virke med dialog og godt naboskab på tværs af forskelle. Han sagde:

"Siden opstarten af vores menighed i Indien i 1889 og i Danmark i 1950'erne, har inter-religiøs dialog været kernen i vores værdier.

Det er en arv, vi holder meget af, en som har formet vores identitet og vejledt vores interaktion med andre. I Danmark sætter vi en ære i de stærke bånd, vi har knyttet til vores naboer og medborgere, såvel som til forskellige religiøse samfund, herunder vores kære jødiske brødre. Stunder som (daværende) overrabbiner Bent Lexners besøg i moskeen sammen med biskop Jan Lindhardt understreger styrken af vores tværreligiøse forbindelser."

Samtidigt anerkendte han de barske realiteter rundt om i verden og fordømte voldshandlinger mod uskyldige civile. Imamen fremhævede også den ahmadiyya-muslimske moske i Haifa, Israel, som et eksempel på fredelig sameksistens. Han håbede, at man med dialogen kunne bane vej for en fremtid, hvor forskelligheder fejres frem for at frygtes.

Intro til Moskeen

For dem, som ikke har været i moskeen før, fulgte en introduktion til den smukke moske. Moskeen blev i sin tid finansieret af menighedens internationale kvindeorgani-

Billede: Imad Malik, oplægsholderen fra moskeens side

sation, hvorfor den også er navngivet Nusrat Djahan – et pigenavn. Den løgkuppelformede bygning er særligt iøjnefaldende på grund af sin bygningsomfavnende kuppel. Men bygningen er faktisk mere bemærkelsesværdig med det, som ikke er kuplen – nemlig den samtidige danske arkitektur fra 60'erne med mosaikker og kalksten.

Få ord fra særlige gæster

Den amerikanske ambassadør i Danmark, Alan Leventhal takkede for initiativet og så frem til at lytte og deltage ved det fortsatte program.

Jeppes Sørensen er medlem af Folketinget og næstformand i dets præsidium. Han havde også takket ja til at sige få ord ved lejligheden. Han pointerede også vigtigheden af denne slags initiativer.

Oplæg af overrabbiner Jair Melchior

Jair Melchior har været overrabbiner ved Det Jødiske Samfund i Danmark siden 2014. Han har boet mange år i Israel. Jair er også barnebarn af den danske tidligere overrabbiner Bent Melchior, som gik bort i 2021.

Jair forsøgte at belyse Israel-Palæstina konflikten ved at give et indblik i, hvordan israelere oplever situationen, men også hvordan palæstinensere måtte opleve den. Jair gjorde det tydeligt, at han ikke var repræsentant for Israels regering, men han kunne give et indblik i israeleres tankegang.

Overrabbineren lagde vægt på vigtigheden af, at forstå modparten. Begge parter stod med en følelse af, forklarede han, at de havde ofret sig og gjort alt, hvad de kunne for en tostatsløsning, men at modparten ikke havde taget imod det.

Billede: Den amerikanske ambassadør til Danmark Alan Leventhal

Billede: MF Jeppe Søe

Billede: spørgsmål til panelet

Alle jøder i Danmark var også berørte af den konflikt, som foregik i Mellemøsten, forklarede Jair, og samtlige medlemmer af hans samfund i Danmark havde i den ene eller anden grad oplevet negativ adfærd mod sig.

Oplæg fra moskéens side

Det næste oplæg var mit eget. Jeg er uddannet i religionshistorie, og har fungeret som talsmand for Islams Ahmadiyya Menighed i Danmark siden 2014. Jeg forsøgte at sætte fokus på den måde, som vi tænker om den anden på, da alle handlinger og eventuelle dæmoniseringer starter med tankerne og det,

vi har i hjertet. Jeg forklarede, at islam lægger stor vægt på, at vi ikke lader negative tanker mod andre folk vinde indpas i vores hjerter.

Jeg fortsatte med at citere grundlæggeren af ahmadiyya-retningen, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være over ham):

"Princippet, som vi bekender os til, er, at vi har venlighed i hjertet for hele menneskeheden. Hvis nogen ser en hindu nabos hus i brand og ikke kommer frem for at hjælpe med at slukke ilden, så erklærer jeg i sandhed, at han ikke tilhører mig. Hvis nogen af mine tilhængere, efter at have set nogen forsøge at myrde en kristen, ikke bestræber sig på at redde ham, erklærer jeg i sandhed, at han ikke tilhører os. ... Jeg elsker menneskeheden med den kærlighed, som en medfølende mor har til sine børn; endnu mere."

"Husk, at kredsen af dem, som skal udvises venlighed til, ifølge mig er stor. Ingen personer eller enkeltpersoner bør udelukkes. Jeg siger dig ikke, som de uvidende mennesker i denne alder, at du skal begrænse din venlighed til muslimer. Nej! Jeg siger, at du skal være venlig over for alle Allahs skabninger,

hvem eller hvad det nu end måtte være, det være sig en hindu eller en muslim eller nogen anden. Jeg kan aldrig lide diskursen fra sådanne mennesker, der søger at begrænse venlighed til deres egne. Jeg formaner dig gentagne gange, at du aldrig nogensinde bør begrænse kredsen for din venlighed."

"At vise medfølelse og venlighed over for menneskeheden er en stor form for tilbøjelighed og er en stærk kilde til at vinde Gud Den Almægtiges velbehag."

Begge parter i dialogen understregede, at det i Israel-Hamas konflikten, ikke er acceptabelt at dræbe uskyldige civile, uanset hvilken side.

Spørgsmål til panelet

Dialogen fortsatte i form af spørgsmål fra publikum til panelet med teolog og imam Falah Malik fra Aarhus som ordstyrer.

Det første spørgsmål var af en lærer, som udtrykte sin bekymring over, at mange lærere havde en berøringsangst for at tage emnet om Israel og Palæstina op i timerne. Et andet

spørgsmål handlede om, hvordan man kunne skabe fred og hvilken rolle religionerne kunne spille i dette. En tredje deltager ønskede at høre nærmere omkring, hvilke forestillinger og kriterier der hos jøder var forbundet med oprettelsen af den jødiske stat.

Middag

Samtalerne fortsatte ved middagsbordet, over en pakistansk/indisk anretning af daal, butter chicken, lamme curry, salat, naan og dessert. Enkelte var nødsaget til at gå tidligere på grund af andre forpligtelser, men de fleste fortsatte de gode stemningsfulde samtaler til længere ud på aftenen. De sidste gæster gik omkring 20.45.

EN BØN TIL HELE VERDEN FRA GAZA

Uddrag af en artikel i magasinet Review of Religions
oversat fra engelsk til dansk af Falah Malik

Følgende er en oversættelse af det meste af den engelske artikel "A Plea to The Whole World from Gaza" i bladet **Review of Religions** (19. november 2023):

Som en del af The Review of Religions' løbende dækning af konflikten mellem Israel og Palæstina ønskede vi at fange stemningerne hos folk, der bor i Gaza, og som direkte er blevet påvirket af krigen. Vi lykkedes med at komme i kontakt med Majd H., der har overlevet mange tidligere angreb. På trods af vanskeligheder med kommunikationen lykkedes det ham at sende os sine følelser, så vi kunne dele dem med verden i overensstemmelse med hans ønsker.

Af Majd H. i Gaza:

Døden er i ansigterne på mit folk. Vi er på et punkt nu, hvor vi forventer at dø hvert øjeblik. Nogle venter på dommedag. Nogle ønsker det end-

da, for enhver form for forandring. Hvordan skal jeg udtrykke dette i ord? De liv, vi lever nu, er helveder uden beskrivelse.

Folk prøver at klare sig med hvad som helst, der er tilgængeligt. Ingen gas, intet vand, ikke engang brød. Alle bagerierne er bombet. Selv i områder af Gaza, som vi fik at vide ville være sikre, bliver folk dræbt. Vi er tvunget til at leve, som om det er stenalderen. Alt bliver gjort med ild og træ. Brød bliver lavet på stykker af træ - hvis de overhovedet er tilgængelige. En sæk mel på 25 kg kostede cirka 15 amerikanske dollars, men nu koster det mellem 70-80 amerikanske dollars - igen, kun hvis det er tilgængeligt.

Vi kunne aldrig have forestillet os, at vi skulle opleve denne lidelse. Selv de sikre zoner bliver bombet, og folk mister deres liv. Vi har ikke engang forsyninger til dem, der er

blevet fordrevet fra nord til syd. Se på ansigterne af folk i Gaza, og du vil se døden. Vi er nået til et punkt, hvor vi ikke længere er bekymrede. Vi er ikke længere bekymrede. Vi er blevet følelsesløse over for enhver form for følelser. Livet er blevet det samme som døden.

Jeg har overlevet så mange andre krige i Gaza, men de var intet i forhold til dette. Jeg var frivillig for Røde Kors i 2008, i 2014, i 2018, i 2020 og i 2021. Vi har aldrig oplevet en som denne. Vi har mistet de liv, vi havde før. Alle vores planer og drømme er blevet ødelagt.

At se folk komme ud og sige nej til denne krig og kræve en våbenhvile - det har nået hjerterne af hele vores folk. Vi vil bare have forsikring. Vi vil vide, at denne krig ikke vil fortsætte. Fortæl os venligst, at den vil ende.

Billede fra Gaza i december 2023, efter Israelske bombardementer af byen (Kilde: Emad El-Byed på Unsplash.com)

Billede: Israelsk bombardement af Gaza; et jævnligt syn for civile i Gaza (Kilde: Muhammad Ibrahim på Unsplash.com)

Der er intet liv her. Kun sult, ekstrem fattigdom, ødelæggelse og ruin. Fortæl os venligst, at det vil ende.

Vi drikker vand, der ikke er egnet til at drikke. Vi har ingen medicin. Vi er ikke sikre i vores egne hjem. Vores børn er ikke engang sikre i FN-skoler beskyttet af international lov. Vi kan ikke gøre noget i denne mareridtssituation.

Vi beder dig om enhver form for støtte, du er i stand til at give. Videreformidl vores besked til folk i Storbritannien og Amerika. Disse lande har stor indflydelse på Israel. De har magten til at indføre en våbenhvile.

Du må formidle vores besked. Lidelsen vil ikke ophøre blot gennem nødhjælp, der leveres under humanitære pauser. Vi har brug for en våbenhvile nu. De tanks, der er kommet ind over ligene af vores kvinder og børn, må trække sig tilbage øjeblikkeligt. Der

er tusindvis under ruinerne, som vi ikke kan redde. Vi har brug for en våbenhvile lige nu. Fortæl det venligst til hele verden.

Der må være pres fra resten af verden på beslutningstagerne i Amerika og Israel for at stoppe disse massakrer. Faktisk er ordet "massakre" ikke tilstrækkeligt. Hvad der sker, er som at være i et inferno. Vi er i beskyttelsesrum og venter på vores ende hvert minut.

ISLAM OG ISRAEL

Af Abdus-Salam Madsen, teolog og lærer (1928-2007)

Abdus-Salam Madsen (billede) var en dansk folkeskolelærer, konvertit til islam og oversætter af den første Koran med dansk oversættelse i 1967. Han kom fra en præstefamilie i vestjyske Jerne, men boede det mest af sit liv i Højby i Odsherred. Fra 1947 studerede han kristendoms-teologi på Københavns Universitet, og interessen for islam førte ham videre til arabisk-studier. Ahmadiyya islam fangede hans interesse, og i 1956 blev han den første danske konvertit til ahmadiyya islam (Den Store Danske).

Følgende er et foredrag holdt af A. S. Madsen for det åbne Jødiske Universitet i København den. 19. sep. 1985

Da jeg accepterede at holde dette foredrag, gjorde jeg det klart, at jeg ikke anså mig i

stand til at tale om Islam i Israel, men gerne ville kalde mit indlæg for: Islam OG Israel. Jeg har ganske vist i 1968 besøgt Israel og kunne såmænd fortælle en del om Islams stilling i staten Israel, da jeg har erfaringer fra menighederne i Haifa, Hebron, Gaza og Jerusalem. Men det vil næppe over for mit publikum her tjene noget fornuftigt formål at rippe op i forskellige episoder og hændelsesforløb i forbindelse med Islams aktuelle stilling i Israel, i det besatte Palæstina. Jeg vil mene – og håber at De vil stemme overens med mig i – at det må være langt mere givende om det lykkes mig at yde et bidrag til forståelse af de problemer, der først og fremmest rejser sig, når Islam og Israel (som statsdannelse)

Billede: Danmarks første formålsbyggede moské, Nusrat Djan Moskeen fra 1967, som Abdus-Salam Madsen var tilknyttet.

konfronteres. Jeg vil derfor dele min tale i 2 dele:

1. Islams budskab til jødedommen og
2. Islams mening om Israel.

Jeg taler i denne sammenhæng ikke om islamiske landes eller muslimers mening om jødedom og Israel, men udlukkende om den autentiske Islams stillingtagen, sådan som den kan findes i Koranen og Profetens overlevering.

Islam opfattes almindeligvis som "navnet på den yngste verdensreligion". Det må være, hvaddeter, men Islam (d.v.s. Koranen) opfatter sig selv som navnet på Guds religion, sådan som den har eksisteret fra første begyndelse, d.v.s. fra Profeten Adams dage og indtil idag, idet Profeten Muhammad betegner fortsættelsen og fuldendelsen af både den mosaiske og den kristelige pagtsslutning. Ligesom den mosaiske pagtsslutning forventede (eller forventer) en messiansk fuldbyrdelse, forventede (eller forventer) den muhammadanske pagtsslutning også sin messianske fuldbyrdelse. Efter Islams Ahmadiyya Menigheds tolkning er denne fuldbyrdelse sket i den for-

jættede Messias Mirza Ghulam Ahmad og den af ham initierede bevægelse. Lad os et øjeblik vende os til Koranen, hvor vi i kap. 2.:134-141 læser:

"Var i vidner, da døden kom til Jacob, da han sagde til sine sønner: Hvad vil I tilbede efter mig? De svarede: Vi vil tilbede din Gud og dine fædres Gud, Abrahams, Ismaels og Isaks Gud, een Gud, og vi har underkastet os Ham." (ordet er her *muslimun*, vi er muslimer, vi har adlydt og underkastet os.) og teksten forsætter:

"Dette er en menighed, som er gået bort. Den har fået, hvad den fortjente, og I vil få, hvad I fortjener, og I skal ikke udspørges om, hvad de plejede at gøre. Og de siger: Bliv jøder eller kristne, så er i retledte. Sig til dem: Nej, følg Abrahams religion, han der altid var gudhengiven, og som ikke tilhørte afgudsdyrkerne. Og sig til dem: Vi tror på Gud og det, Han har åbenbaret os – og det, Han har åbenbaret Abraham og Ismael og Isak og Jacob og stammerne. Og ligeledes det, der blev givet til Moses og Jesus, og det, der blev givet alle profeterne fra deres Herre. Vi

gør ikke forskel på dem, og vi har underkastet os Ham (igen: vi er muslimer). Og hvis de tror på det samme, som I tror på, så er de retledede, og hvis de vender sig bort, så er det dem, der skaber splittelse, men Gud vil være dig tilstrækkelig mod dem, og Han er den Althørende, den Alvidende. Sig: Vi følger Guds religion, og hvem er bedre end Gud til at lære religionen, og vi tilbeder Ham alene. Sig: Vil I strides med os om Gud, når Han er vores Herre og jeres Herre, og vi har vore gerninger, og I har jeres gerninger, og vi er Ham alene hengivne. Eller siger de: Abraham og Ismael og Isak og Jacob og stammerne var jøder eller kristne? Svar dem så: Hvem ved det bedst, I eller Gud? Og hvem er uretfærdigere en den, der skjuler et vidnesbyrd, han har fra Gud, og Gud ved fuldt vel, hvad I gør."

Jeg håber, De kan bære over med det lange citat, men jeg mener, det er uhyre vigtigt altid at få sammenhængen med, når man ønsker at nå til virkelig forståelse. Islam er altså at adlyde og underkaste sig Gud, når og hvor og til hvem Han end åbenbarer Sig. Som det siges fremragende klart i kap. 4:151-152:

"De, der forkaster Gud og Hans sendebud ønsker at sætte skel mellem Gud og Hans sendebud og siger: Vi tror på nogle af dem og forkaster andre og ønsker at følge en slags mellemvej – det er de virkelig vantro, d.v.s. dem, der virkelig forkaster Gud."

Jeg gentager: Islam er at adlyde og underkaste sig Gud, når og hvor og til hvem Han end åbenbarer sig.

I det foregående citat nævntes det, at der var "folk, der skjulte et vidnesbyrd, de havde fra Gud". Hvad menes der med det? Hvilket vidnesbyrd? Og om hvem? Svaret er at finde i 3:73-75. (Jeg må igen lægge en byrde på Dem med et citat, der dog ikke er så langt som før) der står:

"Og et parti blandt Skriftens folk siger: Tro på det, der er blevet åbenbaret de troende ved dagens begyndelse og fornægt det ved dens ende, for at de må vende tilbage til jer. Og tro kun på den, der følger jeres religion. Svar dem: Guds retledning er den sande retledning, nemlig at een skal modtage det samme, som blev givet jer – ellers (hvis det ikke var sådan) ville de strides med jer foran

jeres Herre. Sig til dem: Alle nådegaver er i Guds hånd. Han giver dem til hvem Han vil, og Gud er Gavmild og Alvidende. Han udvælger i Sin barmhjertighed hvem Han vil, og Gud er den store nådes Herre."

Retledningen er: "at een skal modtage det samme, som blev givet jer." Der hentydes her til Mose profeti (der findes i 5. Mosebog 18:18) og som også i Koranen omtales i 46:11:

Et vidne fra Israels børn, nemlig Moses, vidnede om en profet lig sig selv.

Som der står skrevet i 5. Mosebog 18:18:

"Gud sagde til Moses: Jeg vil oprejse en profet lig dig fra dine brødre."

Efter islamisk tolkning betyder israeliternes brødre her ismaeliterne. Koranen stemmer overens med Bibelen i, at pagten først blev sluttet med Jacobs eller Israels slægt, men det var forudbestemt, at profetien skulle overgå til Abrahams første fødte søn, Ismael, hvis efterkommere skulle arve riget efter at det var taget fra dem, der forkastede deres Messias Jeshua ben Miryam (Matth. 21:43) Og da skal den sten, som bygningsmændene

forkastede blive hovedhjørnestenen, og ham de kaldt trællens søn, skal anerkendes som den førstefødte. Hermed opfyldes profetien til Moses, og hermed gives svaret på Abrahams bøn for Ismael, således at Muhammad fuld ret kunne sige: Jeg er den profet lig Moses, som skulle komme fra deres brødre, og jeg er svaret på min fader Abrahams bøn. Da Moses ifølge kap. 7:156 beder om tilgivelse for sit folk, svarer Herren ham:

"Jeg rammer med Min straf, hvem Jeg vil, men Min barmhjertighed omfatter alle ting. Så vil Jeg da bestemme den for dem, der handler retfærdigt, betaler almisse, og tror på Vore tegn, dem, der følger Sendebudet, Profeten (Al-Ummi) fra Mekka, ismaeliten, som de finder omtalt hos sig i Torahen og Evangeliet."

Det er velbekendt, at jøder og kristne mener, at jøderne i den messianske sidste tid skulle vende tilbage til landet. Hvorvidt deres skrift kan bære en sådan fortolkning, skal vi lade usagt. Det falder uden for vort emne. Mere interessant er det, at Koranen giver en klar beskrivelse af hele hændelsesforløbet,

og at Profetens fortolkning i traditions-litteraturen underbygger disse profetier på en sådan måde, at det idag må stå som noget helt uforklarligt, at flertallet af muslimer betragtede oprettelsen af staten Israel som noget uhørt. De skulle have været de første til at forstå det, der er sket, og drage de rigtige konklusioner af det.

I kap. 17, der bærer navnet Bani Israil, gives i sammentrængt form en oversigt over Israels børns historie. Der fortælles om templets første og anden ødelæggelse, om det første eksil og det andet. Og derefter siges det:

"Og når de sidste tiders forjættelse indtræffer, skal Vi (Gud) bringe jer tilbage til landet, samlet sammen fra forskellige folk." (17:105).

Om tidspunktet for denne indsamling af jødefolket fra forskellige nationer siges det specielt med henblik på Jerusalem:

"Og det er et band, som Vi (Gud) lagde på byen, som Vi ødelagde, at dens folk ikke skal vende tilbage, indtil der åbnes op for Jadjudj og Madjudj, og de strømmer frem fra ethvert ophøjet sted." (21:96-97)

Billede: Kabaen i Al-Haram Moskéen i Mekka, Saudi Arabien. Ifølge islam er Kabaen det ældste hus bygget for Den Ene Guds tilbedelse. Den blev bygget af islams første profet Adam, genopbygget af Profeten Abraham, og erklæret som det nye og endelige religiøse og spirituelle center for verden af Profeten Muhammad. Muslimer verden over vender sig mod Kabaen under deres daglige bønner. Den minder om Guds enhed og behovet for at underkaste sig Guds vilje (betydning af islam), ved bl.a. at være villig til at acceptere enhver profet der bliver sendt af Ham, til enhver tid (Billedkilde: Ekrem Osmanoglu på Unsplash.com).

Efter Profetens fortolkning er Gog [*Jadjudj*] folkene nord for Kaukasus, altså russerne, medens Magog eller *Madjudj* står for de vestlige nationer. Jeg behøver vel næppe at minde mine tilhørere her om, at det var enigheden ml. øst- og vestblok, der skabte FN-beslutningen om Palæstinas deling og banede vejen for staten Israel. Det arabiske udtryk: at strømme frem fra ethvert ophøjet sted vil sige, at disse to grupperinger besidder stor, magt og er i stand til at gennemføre deres vilje. Nuvel, betyder det så, at vi der bekender os til Koranen og til Islam, accepterer det skete?

Betyder det, at vi anerkender, at Jerusalem, der er det tredje helligste sted for muslimer – fordi det var her Profeten i sin vision ledede alle de tidligere profeter i bøn på det sted, der idag huser Masdjid al-Aqsa, den fjerneste Moske, som den kaldes i den omtalte Sura Bani Israil – at Jerusalem efter den omtalte tilbagevenden er Israels ejendom for evigt?

Jeg beskæftiger mig ikke med politik. Jeg er ikke på nogen måde engageret i arabernes eller palæstinenserne forskellige planer om

landets befrielse. Jeg har intet tilovers for Ayatullah Khomeinis planlagte korstog til Jerusalems befrielse (Foreløbigt er han jo engageret i en højst uheldig "hellig krig" mod sine irakiske trosfæller). Jeg ser udelukkende religiøst på dette spørgsmål – eller skal jeg sige politico-religiøst, fordi en primær religiøs løsning på spørgsmålet også i sidste ende vil tage en ydre politisk form. Det første, jeg og efter min mening alle mennesker, der bekender sig til Abrahams, Ismaels, Isaks og Jakobs og alle profeters Gud, må tage i betragtning er: siger Gud noget om, hvad der vil ske, og hvordan det skal ske?

Her er vi i den helt specielle situation, at Bibelen og Koranen stemmer overens om udgangen på konflikten, løsningen på det uløselige problem.

I det selvsamme kapitel 21 finder vi svaret, der også findes i Davids 37. salme, vers 29. I Koranen 21:106 læser vi:

"Og Vi (Gud) har allerede åbenbaret i Davids bog, i salmerne, efter formaning, at Mine retfærdige tjenere skal arve landet."

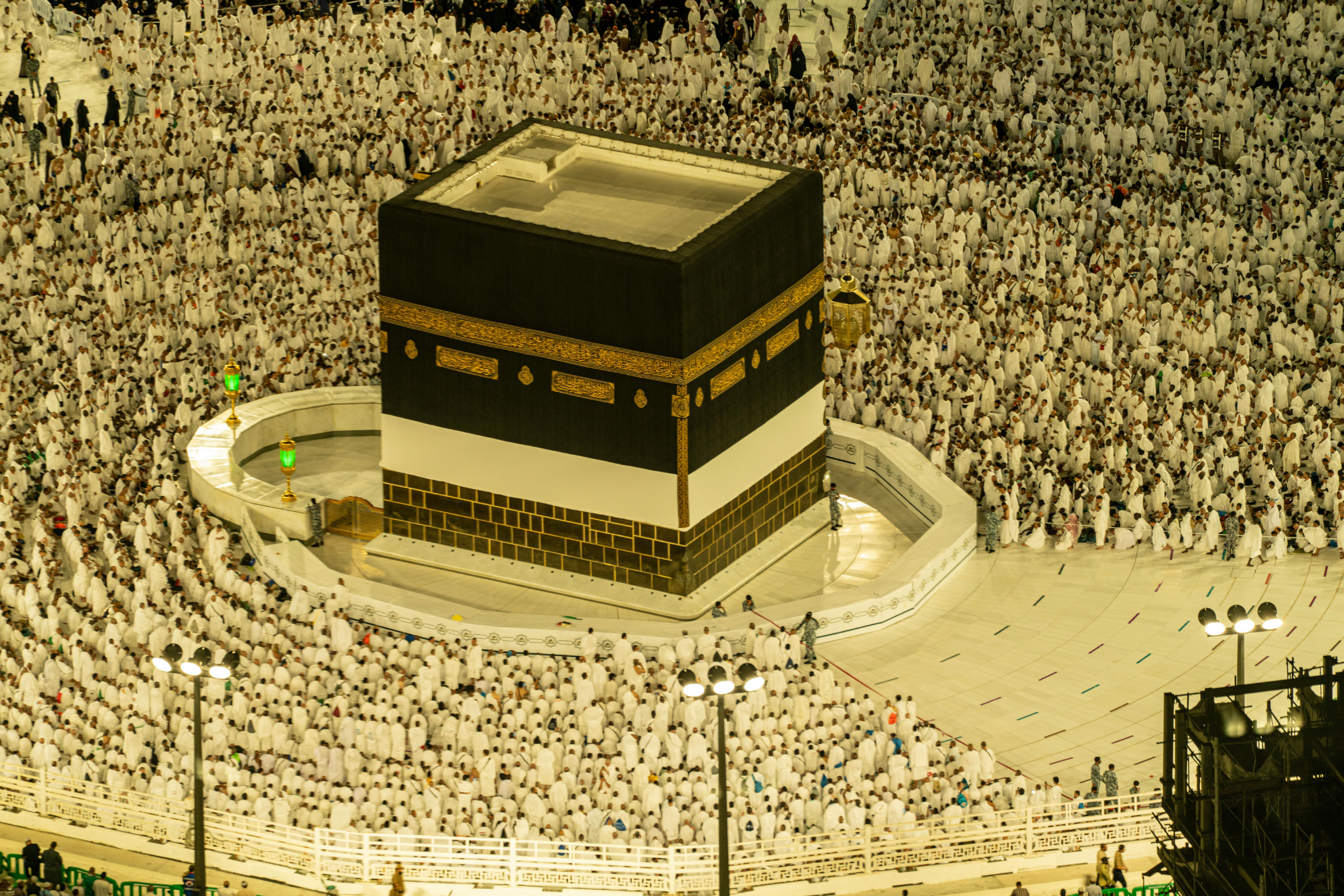
Det er nok værd også at bemærke, at ordene

for land, arve, og bo er fælles for den arabiske og den hebræiske tekst, medens ordet for de retfærdige i den arabiske tekst er *sallih*, der er ensbetydende med det fælles ord *saddiq*, men desuden indeholder rodmeningen af *sulh*, nemlig at skabe retfærdighed, forsoning og fred.

Og Hermed er vi så nået til det sidste, jeg i denne sammenhæng føler det som min pligt at gøre Dem delagtige i. Om vi så kan stå sammen om det, er nu skjult i Guds viden og er en anden sag. Men det samme kap. 21 siger også om landet, der hvor Abrahams invandring omtales, flg.:

"Og Vi (Gud) frelste Abraham og Lot og lod dem indgå i det land, som Vi har fyldt med velsignelser for alverden." (v.72)

Al-ardh allati barakna fiha lil-'alamin: Det er et land, der religiøst set tilhører alle, der lever i alle lande – og som ganske specielt tilhører dem, der er Guds retfærdige tjenere og som følger deres faders Abrahams religion, og som Abraham sagde: den, der følger mig, er af mig. Man *tabi'ani fa'innahu minni* (Koranen 14:37).

Billede: Yasir Gurbuz på Pexels.com

"ISLAM ER AT ADLYDE OG UNDERKASTE SIG GUD, NÅR OG HVOR OG TIL HVEM HAN END ÅBENBARER SIG....

JEG GENTAGER: ISLAM ER AT ADLYDE OG UNDERKASTE SIG GUD, NÅR OG HVOR OG TIL HVEM HAN END ÅBENBARER SIG"
(ABDUS SALAM MADSEN,
OVERSÆTTER AF DEN FØRSTE
KORAN PÅ DANSK)

Aktiv Islam

Aktiv Islam er Danmarks første islamiske magasin, som udkom første gang i 1959. Magasinet's formål er at behandle emner knyttet til religion generelt og islam og muslimer specifikt. Det forsøger at henvende sig til danskeren, muslim som ikke-muslim, på en let forståelig måde. Der udgives i dag 4 numre årligt.

Magasinet er nu blevet digitalt, og kan tilgås på dets hjemmeside:

www.aktivislam.dk

Her kan man også tilgå oplæste artikler.

Ligeledes kan man blive opdateret på udgivelsen af de nyeste udgaver af magasinet, ved at følge dets facebookside:

www.facebook.com/aktivislam/